Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 85 (1585) ♦ Вівторок, 20 травня 1997 року ♦ Ціна договірна

Монополісти є. Залишилося налагодити облік

З 1 червня на підприємствах-монополістах України відповідно до Закону «Про оплату праці» запроваджується регулювання фондів оплати праці.

Згідно з постановою Кабінету міністрів, його здійснюватимуть шляхом щомісячного внесення до бюджету платежів із сум перевищення фактичного фонду оплати праці порівняно з його розрахунковою величиною, повідомили агентству «Інтерфакс-Україна» в прес-службі уряду.

Перелік підприємств-монополістів, до яких буде застосовано таку форму регулювання, мають затвердити до 25 травня міністерства економіки, статистики та Антимонопольний комітет.

Постановою затверджено також порядок визначення сум, що їх вносять до бюджету підприємства-монополісти в 1997 році у зв'язку з перевищенням розрахункової величини фонду оплати праці. Їх визначають за базовою ставкою оподаткування прибутку (30% суми перевищення) госпрозрахунковими підприємствами, які становлять окремий баланс і мають розрахунковий (поточний) рахунок.

Зазначені платежі вносять до бюджету з прибутку, що залишається в розпорядженні підприємств.

Помилки ведуть до занепаду

— За наших складних економічних умов працювати в науці, на жаль, стало непрестижно. Однак майбутнє України значною мірою залежить від інтелектуального рівня нації, розвитку в країні науки і техніки, —сказав Голова Верховної Ради України Олександр Мороз, виступаючи в Національній філармонії України з вітальним словом перед ученими на урочистому засіданні, присвяченому Дню науки.

(Закінчення на 2-й стор.).

Є прихильність до нас в італійському «серці демократії»

Київ відвідала делегація парламенту Італійської Республіки, до складу якої входили члени асоціації дружби «Італія—Україна». Її очолював голова асоціації Джанні Пітелла.

Під час візиту, гості з Рима зустрілися з першим заступником Голови Верховної Ради України Олександром Ткаченком. Обговорювалися шляхи зміцнення міжпарламентських зв'язків між законодавчими органами двох держав. Джанні Пітелла зазначив, що парламент —це «серце демократії», тому діяльність його надзвичайно важлива.

(Закінчення на 2-й стор.).

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Продовжуючи тему

Важкі кроки "ЛАНУ" до рідного лану

Минуло чотири місяці, як у місті Олександрії місцеві машинобудівники створили дві модифікації вітчизняного зернозбирального комбайна. Широкозахватний потужний «Лан» і малогабаритний «Фермер». У рекордно короткі строки — всього за дев'ять місяців, за власні кошти—від конструювання до готової машини, ціною неймовірних інтелектуальних і фізичних зусиль. Створили, як і обіцяли, до 31 грудня минулого року. Потім були покази, презентації їхнього дітища. Приїздили високі гості— від глави облдержадміністрації до Голови Верховної Ради України, оцінювали спеціалісти. І всі сходилися на думці: олександрійці створили агрегат, який за своїми можливостями не поступається кращим світовим аналогам. А творці обіцяли — в нинішньому році до травня-червня виготовлять десять «Ланів». За наявності фінансування в наступному — двісті. Через рік — дві тисячі. Однак ...

(Закінчення на 8-й стор).

ВИЩЕ ГОЛОВУ, УКРАЇНЦІ! З НАМИ — ТАРАС ШЕВЧЕНКО

Такого справді раніше не було: минулої неділі цьогорічні лауреати Державної премії України імені Тараса Шевченка одержали високі нагороди у Каневі —на Чернечій горі. Одержали з рук Президента України Л. Кучми.

У церемонії покладання квітів до могили Кобзаря і нагородження лауреатів Шевченківської премії взяли участь перший заступник Голови Верховної Ради О. Ткаченко, перший віце-прем'єр-міністр В. Дурдинець, перший всенародно обраний Президент України Л. Кравчук, народні депутати України від Черкаської області, інші офіційні особи.

«Колись Україна пробудилася у Тарасові Шевченку. Сьогодні Шевченко повинен пробудитися у кожному з нас», — схвильовані слова Зінаїди Тарахан-Берези, багатолітньої хранительки Могили духовного батька української нації, сповістили Канів і всю Україну про початок пошанування 136-ї річниці перепоховання поета з чужини у рідну землю.

(Закінчення на 2-й стор.)

Гріють руки на безвладді

Лист на першу сторінку

Дедалі гучніше лунають голоси на підтримку вітчизняного виробника сільгосптехніки, зокрема зернозбирального комбайна. А тим часом на селі розкрадаються, «приватизуються» за безцінь трактори, автомобілі, інвентар.

Побував якось у гостях в одному з КСП Запорізької області. У господарстві лишилися одиниці техніки і та простоює — то дизпалива нема, то запчастин. Усе, що їздило, потрапило у двори селян, причому не рядових. Найспритнішим виявився тепер вже колишній директор КСП, який прибрав до рук трактори, сіялки, машину і навіть комбайн. Довелося бідолашному побудувати величезний гараж (сам бачив) для своєї техніки. Отже, люди по гривні готові скинутися на виробництво вітчизняної техніки, а можновладці, користуючись безладдям, прибирають до рук те, що створено народом впродовж десятиліть.

Михайло ДИНЬКО, лікар.

Чернігівська область.

Нарада у Верховній Раді України

На початку наради з головами комітетів та керівниками депутатських груп і фракцій перший заступник Голови Верховної Ради України Олександр Ткаченко поінформував, що відповідно до затвердженого календарного плану до завершення сьомої сесії на пленарні засідання залишається 21 календарний день.

Станом на 19 травня вже розглянуто майже 240 питань. За кількістю це майже стільки, скільки передбачалося порядком денним на всю сьому сесію. Прийнято більше 50 законів. Водночас очікують розгляду та знаходяться на опрацюванні в комітетах 430 законопроектів.

Якщо врахувати нинішню інтенсивність проходження питань у Верховній Раді, то лише для розгляду цих законопроектів необхідно мати в запасі принаймні два повнокровних сесійних періоди, а для їх остаточного прийняття не менше чотирьох сесій. Зрозуміло, що такого резерву часу Верховна Рада нинішнього скликання вже не має.

Законотворча активність продовжує зростати. Лише за квітень — травень цього року Секретаріатом зареєстровано 123 нових законопроекти. Причому, якщо 32 з них надійшло від уряду, 4 — від Президента України, то 87 (або 70%) — безпосередньо від народних депутатів України, більшість з яких — альтернативні. Олександр Ткаченко однак підкреслив, що багато важливих проектів законів поки що не розглянуто, і потрібно в комітетах попрацювати наполегливіше, щоб внести їх найближчим часом до порядку денного роботи Верховної Ради.

Цього пленарного тижня необхідно розглянути в третьому читанні проекти законів — про оподаткування прибутку підприємств та про податок на доходи фізичних осіб. У порядку денному також питання — про пропозиції Президента України до законів «Про місцеве самоврядування в Україні» та «Про місцеві державні адміністрації».

Учасники наради активно дискутували з ряду питань. Зокрема, стосовно проекту закону про вибори народних депутатів, проекту закону про тимчасову заборону підвищення тарифів на житлово-комунальні послуги, що надаються населенню України, проекту цивільного Кодексу України, проекту закону про професійні спілки та інші.

Йшлося на нараді також про проведення 10 червня чергового дня уряду.

Обговорено інші важливі питання законотворчого процесу.

У роботі наради взяв участь Прем'єр-міністр України Павло Лазаренко.

Прес-служба Верховної Ради України.

Помилки ведуть до занепаду

(Початок на 1-й стор.).

Глава українського парламенту, кажучи про стан науки в Україні, однією з причин, що привели до певного занепаду наукової думки, назвав відсутність державної політики в цій галузі, помилки в інноваційній діяльності.

Називаючи імена учених і їх розроблення, які сьогодні стоять на світовому рівні, Олександр Мороз закликав поєднувати науку і владу, сміливіше братися за теми, які прокладали б дорогу нашому державотворенню.

Верховна Рада, сказав він, готова прийняти закони, які сприяли б розвитку в країні науки і техніки, поліпшили інноваційні процеси. Це стосується й проекту закону про Державний бюджет України, де, як сказав Олександр Олександрович, депутати відстоюватимуть заплановані обсяги фінансових видатків у сфері, яка сприятиме тому, щоб Україна у своєму розвитку стала єправді європейською країною.

Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ.

На знімку: у президії урочистих зборів.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

У номер

Є прихильність до нас в італійському «серці демократії»

(Початок на 1-й стор.).

Також розглядалося питання закриття ЧАЕС. Крім того, італійські парламентарії заявили, що їхня держава й надалі прийматиме на оздоровлення дітей з чорнобильської зони, але слід ужити заходів, аби запобігти незаконному усиновленню цих дітей в Італії.

Наприкінці розмови зарубіжних парламентаріїв з Олександром Ткаченком гості запропонували створити в Києві культурний центр, а також зазначили, що Італія готова допомогти у створенні в Україні монумента на честь дітей, загиблих під час лихоліть.

***

Члени парламентської асоціації «Італія—Україна» під час перебування у Києві зустрілися з групою народних депутатів Верховної Ради України з міжпарламентських зв'язків з Італійською Республікою. Основною темою розмови було економічне співробітництво.

Репліка

У суботу була робота

«Ті наші співгромадяни, які звикли в суботу зранку слухати по першому каналу Українського радіо різні розважальні програми, вчора були здивовані. О 10-й ранку почалася пряма трансляція пленарного засідання Верховної Ради і О. Мороз оголосив депутатські запити...»

Таке повідомлення зробила у телепрограмі «Вісті тижня» журналістка Марія Старожицька. Мабуть, не знала, сердешна, що 17 травня було в Україні робочим днем. А наші співгромадяни, за яких вона так уболіває, про це знали. І хто має роботу — працювали. Як і Верховна Рада.

Але яку нісенітницю не ляпнеш, коли ляпнути дуже хочеться, а на щось путнє спромогтися — то вже треба чимось думати. От лихо...

Олена ЛЕОНЕНКО.

Нехай монополію обмежує той, хто на ній наживається?

Парламентська хроніка

Засідання 17 травня

Після виголошення депутатських запитів парламент планував працювати до 12-ї години і за цей час дружно розглянути п'ять законопроектів. Однак «пробуксовування» почалося вже під час розгляду першого з них — законопроекту про природні монополії (друге читання). Хоч закон вкрай потрібний. Він визначає правові та організаційні засади державного регулювання діяльності суб'єктів природних монополій в Україні, має забезпечити ефективність функціонування ринків, що перебувають у стані природної монополії, з урахуванням інтересів не лише тих, хто має від того зиск, а й споживачів їхньої продукції і послуг.

Як приклад доповідач з цього питання Олександра Кужель наводила ситуацію, що її створили монополісти, диктуючи ціни на нафту й газ на ринку енергоносіїв.

Спочатку представник фракції комуністів Володимир Моісеєнко висловив обурення тим, що замінено основного доповідача з цього питання — члена їхньої фракції. Але й після того, як головуючий уточнив, що це право профільного комітету, а Олександра Кужель нагадала, що, за словами «усуненого» доповідача, сама фракція комуністів заборонила йому доповідати, не вдавалося позитивно проголосувати навіть за назву і преамбулу законопроекту.

Як наслідок такої позиції, хоч і вдалося дійти до розгляду 10-ї та 15-ї статей законопроекту, але прийняти їх у другому читанні не змогли. На пропозицію головуючого вирішили перенести розгляд цього документа на наступний вівторок, тобто на сьогодні.

Після короткого обговорення не вдалося також внести зміни до статті 176 Кримінального кодексу. Ця пропозиція передбачає посилення відповідальності за невиконання вироків, ухвал, постанов суду та вчинення перешкод їх виконанню. Питання, як то кажуть, на часі, адже багато хто просто чхає на рішення судів. І не лише «сильні світу цього», а й, скажімо, звичайні платники аліментів. Парламент вирішив направити цей законопроект на доопрацювання.

Цього ж дня парламент ратифікував Угоду між урядами України, Туркменистану та Ісламської Республіки Іран про основні принципи торговоекономічного співробітництва, а також Угоду між Україною та Турецькою Республікою про взаємне сприяння та захист інвестицій.

Анатолій БЕНЬ.

Не все те золото, що блищить

Вечірнє засідання 16 травня

Проект закону про внесення змін і доповнень до Закону «Про господарські товариства» відправлено на доопрацювання. У ході активного і по-державному заінтересованого обговорення сесія дійшла висновку: до ряду статей проекту закладено «міну» величезної руйнівної сили. Без поради з колективами, забезпечивши стовідсоткове акціонування господарства, держава в особі «слухняного» директорату одержить право продажу цих підприємств коли й кому заввгодно. На підтвердження реальності такої загрози наводили витяг із однієї впливової французької газети, де інвесторам обіцяно: скоро ви зможете купувати в Україні підприємства і господарства на законній основі. Ось такі перспективи на тлі «рожевих» розмов про нашу незалежність. Зрозуміло, що у справді патріотично настроєних депутатів вона викликала енергійний спротив. І як наслідок — проект відправили на доопрацювання з тим, щоб привести його у відповідність з економічними інтересами України.

Законопроект про внесення змін до Закону «Про підприємництво» щодо ліцензування космічної діяльності було знято із обговорення, бо до розряду підприємницької діяльності декотрі ладні підігнати і розпродаж новітніх технологій у галузі космічної техніки. Виходить, неприйняття цього закону — також позитив для інтересів держави. Тож справді: не все те золото, що блищить.

Доповідаючи про проект постанови Верховної Ради, про звіти та упорядкування діяльності тимчасових депутатських комісій, голова Комітету з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності депутатів П. Шейко навів результати роботи тимчасових спеціальних і слідчих комісій. Усього їх було утворено 35. Нині 12 з них виконали свої функції, і їхню діяльність зупинено, а 23 — продовжують працювати. Робота більшості тимчасових комісій дістала позитивну оцінку, визнано за доцільне продовжити практику їх утворення для з'ясування певних колізій. Після обговорення доповіді сесія прийняла відповідну постанову.

Іван ДМИТРЕНКО.

Вище голову, українці! З нами — Тарас Шевченко

(Початок на 1-й стор.)

Під стінами 800-літнього Успенського собору, де у травні 1861 року стояла домовина з прахом Кобзаря, відбувся велелюдний мітинг його пам'яті. Не лише земляків своїх, українців, покликав Тарас у цей час — до нього на уклін прибули також посланці міст-побратимів Канева зі США, Німеччини, Росії, Білорусі.

Благовісні дзвони древнього храму і немеркнучий «Заповіт» повели тисячі людей здійснити піший шестикілометровий перехід, що його символічна назва — «Останнім шляхом Кобзаря». Скрізь, де рухалася колона, увінчана портретом Тараса Шевченка, державними прапорами України, хоругвами й рушниками, її вітали канівчани квітами, виносили попити кухоль свіжої води — і приєднувалися до живої людської ріки, могутня течія якої рухалася до найвищої Могили України...

Творчість цьогорічних лауреатів Шевченківської премії художників Людмили Семикіної та Івана Марчука, письменника Петра Скунця, кінорежиреса Леоніда Осики і співака Анатолія Солов'яненка нагадувала і нагадує нам, хто ми такі, з якого роду, виховує-плекає високий дух українства, утверджує нас державним народом. І не буде перебільшенням, коли скажемо: своїм високим талантом ці митці рятували наші зневірені й окрадені душі, наближали благословенний день незалежності. І глибоко символічним є те — хіба не добрий знак? — що походять вони з різних регіонів нашої держави. З Причорномор'я і Донбасу, Галичини і Закарпаття, з Києва і Полтавщини. Тут, на Тарасовій горі, їх об'єднали талант і всенародне визнання, а понад усе —причетність до українського народу, до його великої культури. Чим не взірець для нас усіх, поділених і розсварених багатовіковою неволею, партійною приналежністю. Тому таким болем і озвалися поетичні рядки, прочитані П. Скунцем:

Бо підуть ділити шкарпетки
й портфелі
Старий партократ
і новий демократ.
І що їм до того при
ситім кориті,
Що десь на краєчку сумного села
В шевченківській хаті,
сто років не критій,
Шевченківська мати
дитя привела.

І все ж таки... «То справді в нашій країні щось відбувається, коли мені в 35 років присудили таку високу нагороду», — сказав молодий письменник Олесь Ульяненко, який став першим (!) лауреатом малої Державної премії за роман «Сталінка». До речі, гонорару, отриманого за першу публікацію у поважному часописі, вистачило аж на чотири пачки більш-менш пристойних... цигарок.

І все ж таки віншування лауреатів Шевченківської премії на Тарасовій горі, яке зібрало тисячі канівчан та гостей міста, вселяє надію, що наші митці, наша творча інтелігенція не будуть кинуті напризволяще. Бо нещасний і приречений той народ, який не має своїх духовних поводирів.

Однак дозволимо собі повторити вслід за головою Комітету із Державних премій імені Тараса Шевченка народним депутатом України Володимиром Яворівським: «Вище голову, українці! З нами — Тарас Шевченко».

Лідія ТИТАРЕНКО, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ.

Точка зору

Плата за оренду залишається попередня

***Н**ЕЩОДАВНО прийнято в першому читанні внесений Кабінетом міністрів проект закону «Деякі зміни до Закону про оренду». Під час підготовки законопроекту було кілька пропозицій щодо зміни чинного документа і, передусім, посилити контроль за передаванням підприємствами нерухомості в оренду. Тут-таки передбачалася й процедура визначення орендаря на конкурсних засадах, якщо трудовий колектив відмовляється брати в оренду своє підприємство.*

Та найголовніше, навколо чого, якщо можна так сказати, точилися запеклі бої, — це пропозиція Кабінету міністрів зняти верхню планку під час визначення орендної плати. Раніше в законі було жорстко обумовлено, що величина орендної плати не повинна перевищувати п'яти відсотків вартості орендованого майна. А тепер уряд вирішив дати волю місцевим адміністраціям змінювати величину орендної плати, як їм заманеться, залишивши п'ятивідсоткове обмеження лише для цілісних майнових комплексів і їхніх філій.

Мотивація такої пропозиції, на перший погляд, мала благородний вигляд — активніше поповнювати місцеві бюджети. Але ми повинні розуміти, що варто лише підняти орендну плату, як збільшення її тут-таки буде включено до вартості товарів і послуг, що, в свою чергу, спричинить стрибок цін на товари, що їх реалізують в тому чи тому орендованому магазині, на послуги тощо. Зрештою від цього постраждає пересічний покупець.

Крім того, зростання цін на вироблювану продукцію зробить її неконкурентоспроможною порівняно з імпортною і вдарить по вітчизняним виробникам.

Така поправка загнала б у фінансову безвихідь малі підприємства всупереч обіцянкам Президента України, того самого уряду всіляко сприяти їх розвитку.

Отож, звісно, парламент України цю пропозицію не підтримав, і проект закону було прийнято в першому читанні без цієї поправки.

До речі, київська міська адміністрація, тільки-но дізнавшись, що Кабмін України ініціював зняття верхньої планки плати за оренду, туттаки поспішила цим скористатися, піднявши на таку висоту орендну плату, що спричинила справжню паніку серед представників малого та середнього бізнесу, які опинилися на межі банкрутства. Але ці підприємства забезпечують десятки тисяч робочих місць тим, хто тимчасово залишився без роботи.

Хочу сказати, що з цього приводу до Комітету з питань економічної політики та управління народним господарством ринув цілий потік скарг на київську адміністрацію. Таке становище не могло не вплинути на наш профільний комітет, і ми разом з іншими відстояли порядок стягнення орендної плати.

Гадаю, наведення порядку в цій справі, посилення державного контролю за орендними відносинами згідно з прийнятим законопроектом сприятимуть подальшому розвитку підприємництва та інших нових форм господарювання.

Оскільки йдеться про підприємництво, я хотів би повернутися до недавнього свого інтерв'ю у вашій газеті з коментарями до закону про компенсації грошових заощаджень населення. Очевидно, з технічних причин відбулося деяке перекручування моїх тез стосовно того, що начебто виплату грошових компенсацій передбачено законом через десятки років. Принципове значення названого закону саме в тому, що держава визнала борг перед населенням, здійснює перерахунок вкладів за встановленим коефіцієнтом і з цього року має почати поступово віддавати свій борг за рахунок коштів, що їх має закласти уряд до бюджету 1997 року.

Отож, уже з цього року людям найпохилішого віку, інвалідам, учасникам війни згідно з законом мають почати виплачувати компенсації за раніше знеціненими їхніми грошовими заощадженнями.

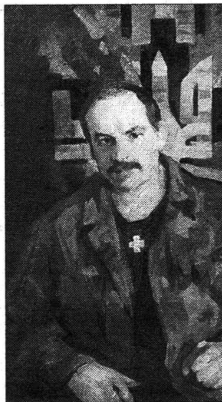
Михайло ЧЕЧЕТОВ,
заступник голови Комітету ВР України з питань економічної політики та управління народним господарством.

Хто є хто

«Запорізьку Січ не реєстрував ніхто. А вона увійшла в історію...»

З досьє «Голосу України»

Руслан Зайченко, 1963 року народження. Робітник. Освіта середня. З 1991 року лідер черкаських унсовців. Після зняття Мін'юстом з реєстрації УНА-УНСО — голова обласного осередку профспілкового об'єднання Української народної солідарної організації (УНСО). Депутат Черкаської міської ради народних депутатів. Одружений. Має сина й доньку.

— Руслане, мені здається, вашій войовничій постаті не зовсім пасує це поетичне ім'я. Як і прізвище також.

— Дідове прізвище Зайченко, а моїм батькам його трохи «підправили», тепер доведеться міняти... А щодо імені... У школі мене називали Оверком.

— Чому?

— Підкреслено говорив тільки українською мовою.

— Щоб допекти російськомовному оточенню?

— Почуття гідності з дитинства мав.

— Чому після школи не вступали до вузу?

— Не хотів вивчати марксизм-ленінізм.

— Батьки були позапартійними?

— Вони перебували у лавах «КПСС».

— Хто вони, ваші батьки?

— Мати — кандидат хіміко-біологічних наук, батько —інженер.

— Вони поділяли ваші погляди?

— Не завжди.

— Хто виховав у вас націоналіста?

— Ніхто. Це в крові. А всі кращі людські якості, котрі є у мене — від моїх діда і баби. Вони для мене святі люди. З шести місяців (я студентська дитина), виховувався у них в оселі. Дід — учасник трьох воєн. Я його воєнну біографію за атласом вивчав, знаю, як звали кожного солдата у його взводі. Він був людиною сильної волі і характеру. Двічі виїжджав на Донбас, щоб порятувати свою сім'ю. Двоє синів, моїх дядьків, померли голодною смертю.

— Коли ви почали займатися політикою?

— З 1989 року, з часу створення Спілки незалежної української молоді.

— За вами тоді стежили «компетентні органи»?

— Вони й зараз стежать. Так і живемо рука об руку.

— До речі, про руку. Якось чула, що ваші соратники, на ваше ж прохання, поламали вам руку, щоб визначити ваш больовий поріг...

— Було таке.

— Ви воювали у Придністров'ї?

— Так.

— Кого захищав?

— Співвітчизників й українські інтереси.

— А в Чечні, Абхазії?

— Не пустили. Хоч хлопці з Черкащини воювали, мають грузинські державні нагороди.

— Чому ви голодували торік біля резиденції Президента у Києві?

— Протестував проти зняття з реєстрації УНА-УНСО. Утім, Запорізьку Січ не реєстрував ніхто, але вона увійшла в історію.

— Вас часто називають фашистами...

— До багаття Яна Гуса також підкидали дрова добрі люди. Ми прощаємо «непросвіщенним...» А щодо продуманої офіційної дискредитації — відповідатимемо на неї, як завжди.

— Чим?

— Словом і ділом.

— Що написано на прапорах вашої організації?

— Сила, порядок, добробут.

— Розраховуєте насамперед на силу?

— На сильну державу.

— Цього прагнуть усі. Хто щиро?

— УНСО. Серед нас немає корумпованих, пристосуванців, кон'юнктурників. Коли УНСО прийде до влади — Україна буде сильною і заможною.

— Ви готуєтесь до виборів?

— Так.

—Клопотатимете про поновлення реєстрації УНА-УНСО?

— Сподіваємося, що здоровий глузд візьме гору. Якщо ні — це особливо не перешкодить нашим намірам. Наша організація — це не партія, а явище сучасної історії. Це спосіб життя свідомих українських патріотів, готових на жертви заради незалежної і щасливої Батьківщини.

— Жертв у нас було доволі, а щастя немає...

— Йдеться про ідейні переконання унсовців. А щодо шляхів досягнення добробуту в Україні, то у нас є чітка економічна програма. До речі, відновлення роботи ВПК, продаж танків за кордон — один з її розділів...

— Припустимо, УНСО прийде до влади. Перші її кроки?

— Видамо Декрет про щастя. Зобов'яжемо усіх бути щасливими... (посміхається). Найперші кроки —реорганізація податкової, судової систем, правоохоронних органів, швидке повернення грошей з-за кордону. Це виведе економіку з кризи. Ми знаємо, як це зробити.

— Чим зараз займається черкаська організація УНСО?

— Сьогодні веземо виставку народного художника України Данила Нарбута до Рівного. Це вже п'ята виставка з нашою участю і допомогою.

— Данило Георгійович — член УНСО?

— Так. Він один з наших провідників.

— Як ставиться дружина до вашої професійної політичної діяльності?

— Нормально. Віднедавна вона теж вступила до УНСО.

— У вас є настільна книга?

— Ні. Читаю зараз ось Гумільова, зацікавився його міркуванням про нації — молоді, старі...

— Яким гаслом керуєтесь у житті?

— Не думав над цим. Хоч близький по духу вислів Григорія Сковороди: «Занадто пізно жити завтра». Це він переклав Сенеку.

— Дякую за інтерв'ю.

Розмову вела
Лідія ТИТАРЕНКО.

Хто не проти, той з нами!

Ми, народні депутати України, керуючись Конституцією України та п.6 ст.4.2.3 Регламенту Верховної Ради України, заявляємо про створення депутатського об'єднання «Вперед, Україно!».

Кланово-номенклатурний спрут охопив владні кола України, до яких належать і силові структури, що мали б покласти край процесу всеохопної криміналізації суспільства. Влада не здатна поліпшити ситуацію і навіть не хоче знати про дійсний стан речей «унизу» суспільства.

Ідею демократичної опозиції дискредитовано партією влади, що маніпулює демократичними гаслами в корпоративноспекулятивних інтересах. Політична боротьба у вищих ешелонах влади містить у собі лише приземлені кадрові амбіції угодовських політичних сил.

Проголошені принципи економічного реформування та їх постійна корекція так і залишилися декларацією намірів. Кампанія великої приватизації перетворилася на розподіл ресурсів державної власності серед обмеженого кола можновладців. Грандіозна містифікація під виглядом долучення усіх громадян до справи роздержавлення промисловості та сільського господарства, шляхом розповсюдження приватизаційних сертифікатів, «звільнила» правлячу верхівку від будь-яких соціальних зобов'язань.

Україна сьогодні — це тотальна недовіра та ворожнеча між громадянином і державою, регіонами і центром, заходом і сходом, «червоними» та демократами, підприємствами і міністерствами, церквами і конфесіями, батьками і дітьми...

Українська держава сьогодні — це країна розгублених, утомлених, розчарованих, зневірених людей. Невігластво, дилетантизм і войовнича некомпетентність влади дискредитували ідею незалежності, демократії та реформ.

Ми мусимо покласти край хаосу і невизначеності, застою і моральній плісняві, занепаду та міжнародній ізоляції, матеріальному, інтелектуальному й духовному зубожінню, безробіттю і злочинності.

Метою депутатського об'єднання «Вперед, Україно!» є законотворче сприяння поступові українського суспільства в напрямку:

— до цівілізованого громадянського суспільства, де людина є найвищою соціальною цінністю, права якої превалюють над правами держави;

— до суспільства, де політика грунтується на засадах християнської етики та моралі, а не приземленого зиску й особистого інтересу;

— до добробуту та достатку, до майбутнього, де самі громадяни вирішують, в якому суспільстві їм жити; де молодь має гідну перспективу, а пенсіонери —повагу та захист;

— до суспільства, в якому злочинці сидять за гратами, а не керують державою; де не руйнують храмів і не затримують виплату заробленого чесною працею;

— до цивільного європейського співтовариства, де кожна держава є повноправним учасником процесу інтеграції і співпраці, а не «мостом» чи «санітарним кордоном»;

— до держави, громадяни якої мають спільну мету, спільні завдання, єдине майбутнє.

Хто не проти нас, той з нами!

Вперед, Україно!

Віктор Мусіяка (378 в. о.) — уповноважений представляти об'єднання; Олександр Єльяшкевич (394 в. о.) — уповноважений представляти об'єднання; Віктор Шишкін (296 в. о.); Сергій Соболєв (183 в. о.) — уповноважений представляти об'єднання; Ігор Осташ (269 в. о.) — уповноважений представляти об'єднання; Федір Судніцин (184 в. о.); Володимир Бондаренко (8 в. о.); Борис Пономаренко (422 в. о.); Петро Швидкий (276 в. о.); Володимир Ємельянов (283 в. о.); Володимир Стретович (58 в. о.) — уповноважений представляти об'єднання; Олександр Бурячинський (342 в. о.); Анатолій Єрмак (193 в. о.); Микола Петренко (230 в. о.); В'ячеслав Білоус (317 в. о.) — уповноважений представляти об'єднання; Володимир Ковтунець (333 в. о.); Сергій Чукмасов (81 в. о.); Микола Грабар (176 в. о.); Сергій Михайленко (76 в. о.); Володимир Головко (318 в. о.); Василь Костицький (195 в. о.); Олександр Жир (93 в. о.); Анатолій Кулаков (328 в. о.); Євген Лупаков (433 в. о.); Валерій Терець (187 в. о.); Юрій Оробець (15 в. о.); Володимир Ткаченко (347 в. о.) — уповноважений представляти об'єднання; Анатолій Ягоферов (235 в. о.); Євген Жеребецький (270 в. о.); Іван Білас (278 в. о.); Микола Славов (13 в. о.); Степан Ткаченко (192 в. о.); Віктор Пинзеник (264 в. о.); Сергій Терьохін (320 в. о.); Григорій Омельченко (322 в. о.).

Хроніка. Факти. Події

● *Кишинів*

Пентагон платить — молдовани вчаться

У Молдові вчора почалися спільні молдово-американські навчання «Медкер-97» у рамках програми «Партнерство заради миру». Як повідомили в Міністерстві оборони Молдови, такі міжнародні навчання проводять у республіці вперше. В них візьмуть участь двісті п'ятдесят солдатів та офіцерів молдовської армії та вісімдесят військовослужбовців зі США, які разом відпрацюють проведення рятувальних операцій під час стихійного лиха. Витрати на проведення навчань узяла на себе американська сторона.

● *Рига*

Солідарність підривають на кордоні

Учора міністр закордонних справ Литви Альгірдас Саударгас побував з одноденним візитом у столиці Латвії. Глава литовської дипломатії обговорив питання інтеграції до НАТО та Європейського союзу. Проаналізовано й двосторонні відносини, зокрема —проблема делімітації морського кордону між двома країнами. Адже її нерозв'язаність накладає негативний відбиток на литово-латвійські відносини, й балтійську солідарність загалом.

● *Вашингтон*

Загроза інтересам США — це вічне й повсюдне

Сполучені Штати повинні підтримувати готовність, яка забезпечує участь у двох великих регіональних конфліктах водночас, бо загроза інтересам США у світі зберігається, заявив міністр оборони США Уїльям Коен. США не можуть залишити без захисту свого союзника на Корейському півострові чи вивести війська з Перської затоки, надавши таким чином повну свободу дій Іракові, сказав Коен в інтерв'ю телекомпанії Сі-бі-ес. Проблематичними з точки зору американських інтересів є, на думку міністра, і регіони в Південно-Західній та Північно-Східній Азії. Але головною загрозою, як підкреслив Коен, є для Сполучених Штатів тероризм.

● *Токіо*

Дамо гарантії?

Триває офіційний візит міністра закордонних справ України Геннадія Удовенка до Японії. Учора відбулася його зустріч з міністром закордонних справ цієї країни Юкіхіко Ікедою.

Залучення японських інвестицій — серед головних тем усіх зустрічей та розмов нашої офіційної делегації. Зокрема, про інтерес до цього заявлено під час відвідання корпорації «Міцуї» — одного з найперспективніших партнерів України в галузі металургії, хімічної та машинобудівної промисловості (нещодавно «Міцуї» підписала контракт з Кременчуцьким нафтопереробним комбінатом про інвестування 200 млн. доларів; щоправда, він ще не набув чинності —японська сторона вимагає для своїх інвестицій гарантій українського уряду).

Дуже важливим для України є і надання коштів на закриття Чорнобильської АЕС. Японія, як відомо,— член «великої сімки», яка і обіцяє надати необхідні гроші. Отож цю тему також розглядають на переговорах у Токіо. Україна, зокрема, сподівається на японську підтримку під час чергового саміту «великої сімки», який відбудеться влітку в Денвері.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та інформаційних агентств.

Примирившись із минулим, будуватимемо майбутнє

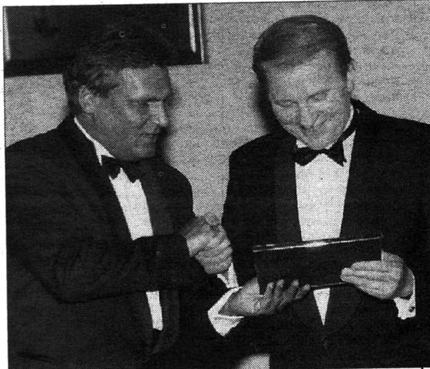
Як повідомили інформаційні агенції, саме з такою метою — підписати акт примирення між нашими країнами —сьогодні в Україну з триденним офіційним візитом прибуває Президент Республіки Польща Александр Квасневський.

Окрім того, візит польського президента має надати необоротного характеру якісно новим тенденціям співпраці у політичній, економічній, гуманітарній галузях.

Александр Квасневський зустрінеться з Президентом України Леонідом Кучмою, Головою Верховної Ради Олександром Морозом, Прем'єр-міністром Павлом Лазаренком. Програма візиту високого гостя передбачає також відвідини Одеси та Житомира.

Серед інших питань, які розглядатимуться під час зустрічей із першими особами нашої держави, а також підприємцями України (з президентом до Києва прибуває 50 польських бізнесменів), наголошують інформаційні агенції, будуть розглядатися також проблеми, які, незважаючи на досить високий товарообіг — 1,5 млрд. доларів, все ж є у галузі торговоекономічного співробітництва. Підписання угоди про вільну торгівлю між Україною і Польщею може прискорити входження нашої держави до Центральноєвропейської зони вільної торгівлі.

Адже щоб бути у ній партнером, країні-кандидатові слід виконати дві умови: підписати угоду про співдружність з Європейським союзом, а також відповідати вимогам Всесвітньої торговельної організації. Александр Квасневський в інтерв'ю газеті «День» гарантує підписання договору про вільну торгівлю і переконаний, що це прискорить процес вступу України до Всесвітньої торговельної організації.

Безперечно, під час візиту обговорюватиметься, і можна бути певним, що й буде підписаний, акт примирення двох країн щодо сумнозвісних подій, спричинених операцією «Вісла», коли було скалічено долі десятків тисяч українців.

Адже спираючись на ненависть, розпалену недоумкуватими політиками, не побудуєш майбутнього. Тому — простити одне одному і жити в злагоді. До речі, Президент України Леонід Кучма підкреслив, що підписання акту примирення відбудеться в університеті, в присутності молоді, бо це — документ для майбутніх поколінь.

Усі ці аспекти візиту Квасневського в Україну, безперечно, мають велике значення. Але не менше матимуть і ті, які ані політики, ані спостерігачі не поспішають розголошувати. А саме: ситуація, що склалася під час підготовки документа щодо відносин Росії і НАТО, де Польща, як, зрештою, і Угорщина та Чехія — наші найближчі сусіди, відіграють не останню роль. Офіційна інформація НАТО повідомляє, що на вимоги Москви про гарантії нерозміщення, зокрема, на території Польщі ядерної зброї і контингенту натовських військ їй відповіли твердим «ні».

А от німецька газета «Генераль анцайгер» опублікувала статтю, де стверджує: «Москва вже давно одержала право голосу у розв'язанні деяких натовських проблем, зокрема у визначенні умов прийняття нових членів, тому НАТО намагається терміново знайти компроміси. Останнім прикладом таких компромісів може бути готовність Варшави піти назустріч вимозі Москви — не розміщувати на території Польщі атомної зброї і військові підрозділи інших країн—членів НАТО. Спочатку польське керівництво категорично відкидало такі ідеї, але тепер, з усього видно, вирішило піти на поступки. Адже якщо Варшава спробує заблокувати це рішення, яке, з усього видно, вже давно досягнуте між Північноатлантичним альянсом і Москвою, то під загрозою опиниться і сам план розширення НАТО і —побічно— процес розширення Європейського союзу».

Чи не правда — цікава інформація до роздумів, коли врахувати, що тексти документів про особливе партнерство і «Росія—НАТО», і «Україна—НАТО» —таємниця за сімома печатями? А оскільки всі ми в цьому процесі — ланки одного ланцюжка, то політикам обох держав буде про що говорити. Навіть незважаючи на те, що часу до підписання цих документів залишилося обмаль.

А втім, Президент Польщі сказав, що про час вступу України до НАТО може знати лише пророк. Однак запевняє: нашу державу щодо її безпеки в Європі Польща завжди підтримуватиме. Але, за будь-яких умов, неодноразово заявляв він у засобах масової інформації, Україна не може бути виключена із загальної системи безпеки і співробітництва. Та й європейську безпеку важко уявити без України.

Здається, польського президента в Україні полюбили ще до його візиту. А як його не любити, коли він із свого не такого вже й далекого далека (що особливо важливо для сусідів!) закликає: «Давайте жити дружно!»

Валентина ПИСАНСЬКА.

Про що говорять

Лічені дні залишилися

Великобританія може стати центром святкування початку третього тисячоліття.

У Лондоні на стіні відомої Гринвіцької обсерваторії розмістили великий годинник, який веде відлік часу, що залишився до початку 2000 року. Цей годинник зупиниться рівно опівночі 31 грудня 1999 року. Нині вже завершено переговори з телекомпаніями, котрі транслюватимуть на весь світ «останню секунду тисячоліття».

Та є одне «але». Й досі точаться суперечки, з якого ж часу відраховувати третє тисячоліття: з 1 січня 2000 року чи все ж таки з 1 січня 2001? Як бачимо, британці схильні виступати за перший варіант.

Про що мовчать

Сліди замело. Чи замели?

Досі лишається невідомою доля 16199 іракців, які пропали безвісти з кінця 1980-х років. Причому в цій цифрі не враховано близько 600 кувейтців та громадян третіх держав, які безслідно зникли з часу окупації Кувейту Іраком.

Нині Ірак тримає «першість» у світі за кількістю безвісти пропалих. Такого сумного висновку дійшли нещодавно експерти ООН. Фахівці, які вивчали цю проблему, стверджують: у Багдаді й не хочуть з'ясовувати долю людей, що пропали. Тож, можливо, серед тих, хто загадково зник, було й чимало «небажаних» нинішньому режимові в Іраку.

Партії любителів... політики

Ви НІКОЛИ не ставили собі цього запитання? Я також. Але, з'ясувалося, дуже навіть просто. За законом, треба лише зібрати разом 801 чоловіка або, принаймні, їхні підписи — і... партію створено. Можна сміливо вступати в боротьбу на президентських або парламентських виборах. І коли ви думаєте, що це мало кого обходить, то глибоко помиляєтеся.

Нині в Монголії, крім провідних політичних сил, котрі, до речі, одержали перемогу на президентських виборах, налічується більш як десять невеликих партій, відомих лише за іменами лідерів. У такій партії чудові стосунки, жодних суперечностей, бо всі дії і привселюдні виступи побудовано за принципом: головний сказав — значить, так треба.

Усі ці партії «шанувальників політики» вірять у свою «зоряну годину» і ніколи не відмовляються від участі у виборах. Щоправда, успіх досі не супроводжував їх, але, як відомо, фортуна мінлива... Хоча був один випадок, коли консерваторам вдалося на торішніх парламентських виборах отримати одне місце у Великому державному хуралі. Та, кажуть, мала штучка черв'ячок, а ціна велика, бо цей мандат часом багато чого вартий під час підрахунку голосів.

Проте, якщо всерйоз, всі «міні-партії» після завершення виборів ідуть немов у підпілля, чекаючи наступної виборчої кампанії. І не можна не згадати олімпійського гасла: головне не перемога, а участь.

Сьогодні монгольське суспільство розділилося на всілякі партії, об'єднання, рухи, спілки та асоціації. І перелічити їх просто неможливо...

Яна СТАДІЛЬНА.

Капіталізм — це...

На щастя, в Україні комп'ютер уже перестав бути восьмим чудом світу. Але до загальної комп'ютеризації а-ля США та Японія нам, на жаль, далеко. Тим більше у сфері середньої освіти.

Згідно з дослідженнями Європейського інституту засобів масової інформації, повідомляє ІТАР-ТАКС, один комп'тер у Німеччині припадає в середньому на 63 школярі. У Франції одним комп'ютером користуються 30 учнів, у Великобританії — 20.

Два відсотки німецьких шкіл мають доступ до інформаційної мережі Інтернет. Натомість у США вихід в Інтернет є в кожної другої середньої школи, а у Швеції та Фінляндії — у двох третин шкіл. Німці, помітивши своє таке явне відставання, серйозно взялися до розв'язання проблеми. Лише минулого року новими комп'ютерами було обладнано 3,5 тисячі шкіл.

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ: СЬОМА СЕСІЯ ХРОНІКА ЗАКОНОТВОРЕННЯ

У вівторок, 13 травня Верховна Рада розглянула пропозиції Президента України до Закону «Про внесення змін до Арбітражно-процесуального кодексу України» і в підсумку постатейного обговорення майже повністю ухвалила їх. Сесія визнала слушними і прийняла також деякі пропозиції Президента України до Закону «Про внесення змін і доповнень до Закону України «Про Службу безпеки України», а окремі пропозиції відхилила.

Цього дня сесія розглянула також питання про відкликання О. Мороза з посади Голови Верховної Ради і внесення цього питання до порядку денного. Проте за внесення до порядку денного питання про його відкликання проголосувало навіть менше народних депутатів, ніж було в ініціативному списку. Отже, Верховна Рада працюватиме, як і раніше, в режимі дотримання Регламенту, Конституції, з орієнтацією на продуктивну законотворчість.

* * *

Уранці 14 травня перед Верховною Радою України виступила Президент Парламентської асамблеї Ради Європи пані Лені Фішер, яка перебувала в нашій державі з офіційним візитом на чолі групи представників Ради Європи. Протягом візиту пані Лені Фішер зустрічалася з Президентом України, Головою Верховної Ради, Прем'єр-міністром, керівниками депутатських груп і фракцій, а також жінками-депутатами, побувала на Чорнобильській атомній електростанції. Вона розповіла про свої враження від цих зустрічей, своє бачення ролі, місця і перспектив України в європейському правовому та духовному просторі і сучасному світі.

— Україна — партнер у нашому загальному Європейському домі. Я дуже сподіваюсь, що дух свободи та демократії буде панувати у вашій країні і ніщо не зможе завадити будівництву дружби, співпраці у вашому суспільстві. І, як казав ваш великий поет Тарас Шевченко, «І буде син, і буде мати, і будуть люди на землі!» — закінчила свій виступ пані Лені Фішер.

Голова Верховної Ради України Олександр Мороз щиро подякував пані Лені Фішер за добрі її слова і надії на ще успішніше єропейське співробітництво.

Далі сесія розпочала розгляд проектів постанов Верховної Ради про обрання та звільнення з посад суддів Верховного Суду України, голів і суддів обласних та арбітражних судів деяких областей України.

* * *

Як і передбачалося, ранкове пленарне засідання 15 травня розпочалося голосуванням кандидатур на посади суддів Верховного Суду України, голів і суддів обласних та арбітражних судів деяких областей України, обговорення яких відбулося напередодні. У підсумку таємного голосування суддями Верховного Суду України обрані Віталій Пимонович Безуглий, Олексій Тимофійович Бірюченський, Олександр Ілліч Бунін, Валерій Володимирович Давиденко, Анатолій Олександрович Дідківський, Володимир Петрович Драга, Валентина Іванівна Жук, Петро Феофанович Карпечкін, Михайло Михайлович Макаренко, Євген Іванович Овчинников, Петро Пилипович Пилипчук, Анатолій Миколайович Скотар, Микола Миколайович Цетович.

Безстроково обрано також близько п»ятдесяти суддів обласних судів, зокрема Луганської, Львівської, Київської, Одеської, Черкаської, Чернігівської, Хмельницької областей.

Верховна Рада України розглянула проект закону про оренду землі. Відбувся досить гострий обмін думками, де депутати непокоїла можливість через оренду перетворити землю на товар. За підсумками обговорення проект закону про оренду було ухвалено в першому читанні (за винятком статей 5, 7, 9, 10).

На вечірньому засіданні депутати розглянули проект закону України про проведення експерименту з управління акціями, що належать державі у відкритому акціонерному товаристві «Лисичанськнафтооргсинтез».

* * *

16 травня Верховна Рада продовжила розгляд питання про проведення експерименту з управління акціями, що належать державі у відкритому акціонерному товаристві «Лисичанськнафтооргсинтез». Усе ж у залі знову, як і напередодні, виникла поляризація поглядів і проект не набрав необхідної кількості голосів.

У режимі повторного першого читання розглянуто проект закону України про сільськогосподарську кооперацію і ухвалено його. Але в ході підготовки законопроекту до другого читання розробникам доведеться чимало попрацювати над численними зауваженнями до нього, поданими під час дискусії.

Народні депутати розглянули проект закону про порядок розв'язання колективних трудових спорів (конфліктів). Основна дискусія розгорнулася навколо проблеми страйків як форми протесту проти різних проявів порушення прав людини, невиконання трудових договорів і т. ін. Закон прийнято у першому читанні.

Верховна Рада ще раз повернулася до проекту закону «Про внесення змін і доповнень до деяких законодавчих актів України (стосовно формування бюджету) і після ознайомлення з проведенням доопрацюванням і новими уточненнями ухвалила в цілому постанову з даного питання. Ратифіковано Договір про дружбу і співробітництво між Україною та Республікою Білорусь.

Вечірнє засідання розпочалося з розгляду проекту постанови про звіти та впорядкування діяльності тимчасових депутатських комісій Верховної Ради України. Підготовлений проект не задовольнив народних депутатів. Пропозиції щодо припинення чи продовження діяльності низки комісій не були достатньо вмотивованими. Депутати висловили пропозицію заслухати звіти тих, хто очолював комісії, про ефективність їх роботи. Комітету з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності депутатів доручено доопрацювати проект постанови відповідно до підсумків обговорення і найближчим часом подати його на розгляд Верховної Ради.

У другому читанні розглянуто проект закону про внесення доповнень до Закону України «Про підприємництво» щодо ліцензування космічної діяльності. Законопроект не підтримано і було знято з обговорення. Сесія у першому читанні розглянула проект закону про внесення змін і доповнень до Закону «Про господарські товариства». Наявність у документі істотних вад змусила зал направити його на доопрацювання.

Народні депутати хвилиною мовчання вшанували річницю з дня трагічної загибелі своїх колег Сергія Драгомарецького та Михайла М'ясковського.

* * *

У суботу, 17 травня, на пленарному засіданні першим розглядався проект закону України про природні монополії (друге читання). Але у поглядах на саму концепцію законопроекту зал не досяг єдності. Народні депутати вирішили перенести обговорення документа на наступний пленарний тиждень і провести його в режимі повторного другого читання.

Розглянуто проект закону про внесення змін до статті 176-4 Кримінального Кодексу України.

Верховна Рада ратифікувала Угоду між урядом України, урядом Туркменистану та урядом Ісламської Республіки Іран про основні принципи торгово-економічного співробітництва, Угоду між Україною та Турецькою Республікою про взаємне сприяння та захист інвестицій.

Прес-служба Верховної Ради України.

ВИТІВКИ СКАПЕНІВ У РЯСАХ ТА ПАРТИКУЛЯРНИХ ПІДЖАКАХ,

або ПРЕСА ПО-ЗАПОРІЗЬКИ

ОКТАВ: Ох, Скапене, коли б ти щось придумав, схитрував якось і виручив мене з біди, я б тобі життям своїм був зобов'язаний і навіть більше!

СКАПЕН: Сказати вам правдиво, якщо вже я берусь за справу, то для мене нічого неможливого немає. Мабуть, від Бога в мене цей талант на різні витівки, які неучі називають шахрайством. Можу сказати без похвальби, що не народився на світ такий чоловік, котрий би перевершив мене в умінні вести інтриги, влаштовувати каверзи, і хто зазнав би стільки слави в цьому вельмиповажному занятті».

Ж.-Б. Мольєр «Витівки Скапена».

Звернутися до театральних образів нас спонукало власне сприйняття публікацій «Голосу України»: «Троянський кінь романтичного законодавства, або у лабіринті євразійства та прагматизму» (15 квітня), «На 100 громадян — сім україномовних і 54 — російськомовних періодичних видання» (6 травня), «Йдіть з НАТО своїм цілуйтесь» (13 травня), присвячених проблемам національного інформаційного простору. Адже наївно думати, що і Президент, і уряд досі не розуміють, що кожна держава всіма цивілізованими способами, не порушуючи міжнародних угод, немов зіницю ока, з допомогою Конституції захищає духовність свого народу.

Наші доморощені можновладці все це добре знають, але...

Сьогодні пропонуємо подивитися на результати відсутності чітко визначеної державної політики в галузі преси та ЗМІ на прикладах з життя регіонів. Скажімо, типової для сходу України Запорізької області, де нині, за офіційними даними, зареєстровано понад 170 газет, але насправді видається лише сто.

«ГДЕ МЫ БЕРЕМ ДЕНЬГИ, ВАС НЕ ДОЛЖНО БЕСПОКОИТЬ»

У, можливо, найтяжчий період нинішнього «виживання» місцевої преси по редакціях запорізьких газет ходив сановний чоловік в рясі, самовпевнено пропонуючи, немов той гетевський Мефістофель, вигідну, на його думку, угоду про співробітництво. Представляв той чоловік Українську православну церкву, що не розірвала канонічних зв'язків з Московським патріархатом. Більшість редакторів відхиляли щедрі обіцянки небезкорисливого гостя, але не всі.

Очевидно, саме в ті дні й розпочався період різкого занепаду запорізької преси, що покликана стати провідником політики незалежної держави, а якщо когось дратує таке визначення, то скажемо інакше — об'єктивним інформатором для мешканців індустріального міста-гіганта на Дніпрі та значної за аграрним потенціалом області. Сталося так, що навіть друковані видання, серед співзасновників яких є органи влади (це 23 відсотки від загальної кількості газет), були фактично випущені на «голодну волю», а іншими словами, приречені на виживання.

Звідси й самовпевненість того сановного чоловіка в рясі.

«ДЕТИ! КТО ТАКОЙ ШЕВЧЕНКО?» – «ЧЕКИСТ»

А як іще може відповісти на питання анкети юний запоріжець, коли в його рідному місті немає жодного пам'ятника письменникам, зате майже на кожній вулиці чи майдані, якщо не монумент «залізному Феліксові», то гранітна стела чи меморіальна дошка «видатним бійцям таємного фронту».

«Запорізька правда» (єдина україномовна газета області), «Индустриальное Запорожье», «Запорізька Січ» (двомовна) -ці три видання є певним зразком місцевої преси, яка покликана, в першу чергу, відображати життя краю. Вони цікаві й багатотемні.

А про що пише решта — майже сотня газет, що виникли в умовах економічної кризи найперше для обслуговування інтересів політичних груп та місцевих кланів?

Тільки не про те, чому за п'ять років значна частина підприємств колись могутнього промислового міста-гіганта лише відступає, замість того, щоб активно шукати своє місце в новій структурі народногосподарського комплексу. Не знайдете ви жодної публікації й про те, як сталося, що щедру пшеничну запорізьку ниву тепер віддано спритним ділкам, які рік у рік, виснажуючи її, засівають соняшником, щоб потім продати вироблену олію в Росію, а на ті гроші закупити зерно для потреб населення області. А щодо проблем культури, освіти, науки, то вони взагалі мало цікавлять газетярів.

То що друкують в запорізьких газетах?

Видання може відкриватися, наприклад «Анекдотами сезона» (тижневик «МИГ», 8—14 травня), де читача намагаються розважати гумором на кштальт «Мазепа потому перешел на сторону шведов, что они социализм построят раньше» тощо.

«Выпьем, братцы! Где же кружка?» — закликають читачів журналісти «Нашего города», очолюваного редактором, який колись прославився обіцянками про солідну грошову винагороду, якщо якийсь «щасливчик» знайде в пропонованому Москвою союзному договорі щось, що суперечитиме суверенітету України.

«Запорожская народная газета «ВЕРЖЕ» (назва — французьке слово, що означає сорт паперу з візерунком у вигляді крупної сітки) — відверто проросійське видання, що вважає найцікавішими подіями в місті пригоди відвідувачів медвитверезників, друкує «сентенції»: «Самый легкий способ выйти из войны —проиграть ее. Это мы поняли лишь 50 лет спустя» тощо.

Відвертим виразником поглядів частини люмпенізованих запорізьких читачів виступає газета «Выбор», зміст якої давно повинен стати предметом уваги обласної прокуратури, бо тут друкують відверті антидержавні заклики. «Товарищи! Хватит грозить пальчиком в сторону существующего режима... Поддержим призыв Павла Баулина, вновь повторенный им на первомайском митинге, — «Отечество или смерть!» («Выбор» від 8 травня); «... человеком, пользующимся огромным авторитетом, был Лаврентий Павлович Берия. Он честно выполнял возложенные на него обязанности. Несомненно, что при нем не было бы августа 1991 года» («Выбор» від 20 березня). «Да здравствует грядущая пролетарская революция!» — закликала запоріжців в номері «Выбора» від 1 травня скандально відома Ніна Андреєва. У цьому самсому номері можна прочитати й таке: «Страна банкиров и панов, страна убийц, страна воров. Повсюду хаос, зло и тьма — и во главе стоит Кучма».

Зрозуміло, таке чтиво розраховане не на інтелектуалів. Але народили це видання саме бездіяльність і політична невиразність керівників Запоріжжя та області, їхнє прагнення будь-що зберегти свої партикулярні піджачки (з багатьох значень цього латинського слова беремо останнє, яке означає прагнення регіональних діячів підтримувати рухи, що опонують загальнодержавним інтересам).

Одне слово, запорізький інформаційний простір сьогодні -це поле, на якому працює будь-хто і вирощує будь-що. Про що говорити, коли на території області півроку діяла ніким не зареєстрована телестудія, розташована в приміщенні відділу культури держадміністрації (Розовський район).

***

Лише 15 відсотків запорізьких газет — україномовні. Масовими в області є факти, коли зареєстрована двомовна газета виходить лише однією мовою — російською.

Зрозуміло, коли б у Запоріжжі та області домінували видання, які відстоюють ідеї державотворення, національного відродження, то в краї не з'явилися б газети на кшталт «Выбора». Адже і в «Запорізькій правді», й «Индустриальном Запорожье» та «Запорізькій Січі» працюють солідні журналістські колективи, але відсутність державної політики в галузі преси та ЗМІ, нерозуміння регіональними керівниками ролі слова в житті суспільства (що теж дивує, адже глава обласної адміністрації за фахом журналіст!) не обіцяє найближчими роками відродження місцевої преси. Коли читаєш довідку, що в Мелітополі нині виходить 12 газет, а в такому містечку, як Бердянськ, — 11, то виникає сумна картина — прагнуть вижити висаджені на мізерному клаптику грунту десятки кволих рослин, але доля прирекла їх на згасання...

Віталій АБЛІЦОВ.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про громадянство України»

Верховна Рада України **постановляє:**

Внести зміни до Закону України «Про громадянство України» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., №50, ст.701; 1993 р., №14, ст.121; 1994 р., №33, ст.299, №43, ст.390), виклавши його в такій редакції:

«Закон України Про громадянство України

Громадянство України визначає постійний правовий зв'язок особи та Української держави, що знаходить свій вияв у їх взаємних правах та обов'язках.

Право на громадянство є невід'ємним правом людини. Громадянин України не може бути позбавлений громадянства або права змінити громадянство.

Громадяни України незалежно від підстав і порядку набуття громадянства України мають рівні конституційні права і свободи та є рівними перед законом.

Українська держава гарантує і захищає конституційні права і свободи своїх громадян та забезпечує виконання ними обов'язків перед суспільством.

Розділ I. Загальні положення

Стаття 1. Громадянство в Україні

В Україні існує єдине громадянство.

Підстави набуття і припинення громадянства України визначаються цим Законом.

Стаття 2. Належність до громадянства України

Громадянами України є:

1) усі громадяни колишнього СРСР, які на момент проголошення незалежності України (24 серпня 1991 року) постійно проживали на території України;

2) особи, які на момент набрання чинності Законом України «Про громадянство України» (13 листопада 1991 року) постійно проживали в Україні, незалежно від раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, мовних чи інших ознак і які не є громадянами інших держав;

3) особи, які народилися або постійно проживали на території України, а також їх нащадки (діти, онуки), якщо вони на 13 листопада 1991 року проживали за межами України, не перебувають у громадянстві інших держав і до 31 грудня 1999 року подали у встановленому цим Законом порядку заяву про визначення своєї належності до громадянства України;

4) особи, які набули громадянства України відповідно до цього Закону.

Стаття 3. Законодавство про громадянство України

Громадянство України регулюється Конституцією України, цим Законом та іншими нормативно-правовими актами України, які видаються відповідно до нього.

Стаття 4. Застосування правил міжнародних договорів

Якщо міжнародним договором України встановлено інші правила, ніж ті, що містяться у цьому Законі, застосовуються правила міжнародного договору, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України.

Стаття 5. Документи, які підтверджують громадянство України

Документами, які підтверджують громадянство України, є паспорт громадянина України, а для осіб віком до 16 років — свідоцтво про народження.

Зразки та порядок видачі паспорта громадянина України та свідоцтва про народження визначаються положеннями про паспорт громадянина України та свідоцтво про народження, які затверджуються Верховною Радою України.

Стаття 6. Збереження громадянства України у разі одруження та розірвання шлюбу

Одруження громадянина або громадянки України з особою, яка перебуває в іноземному громадянстві, або з особою без громадянства, а також розірвання такого шлюбу не змінюють їх громадянства.

Зміна громадянства одним із подружжя не призводить до зміни громадянства другого з подружжя.

Стаття 7. Збереження громадянства України особами, які проживають за межами держави

Проживання або тимчасове перебування громадянина України за межами держави не припиняє його громадянства України.

Стаття 8. Захист державою громадян України за кордоном

Україна гарантує піклування та захист своїм громадянам, які перебувають за її межами.

Дипломатичні представництва і консульські установи України, їх посадові особи зобов'язані вживати заходів до забезпечення громадянам України можливості користуватися в повному обсязі правами, наданими їм законодавством країни перебування, міжнародними договорами, учасниками яких є Україна і держава перебування, та міжнародними звичаями, у встановленому законодавством порядку захищати їх інтереси, що охороняються законом, а в разі потреби — вживати заходів для поновлення порушених прав громадян України.

Стаття 9. Неприпустимість вигнання та видачі громадянина України

Громадянин України не може бути вигнаний за межі України або виданий іншій державі.

Стаття 10. Особи без громадянства

Особи, які проживають на території України і не є громадянами України та не мають доказів своєї належності до громадянства іноземної держави, вважаються особами без громадянства.

Розділ II. Набуття громадянства України

Стаття 11. Підстави набуття громадянства України

Громадянство України набувається:

1) за народженням;

2) за походженням;

3) через прийняття до громадянства України;

4) через поновлення у громадянстві України;

5) за іншими підставами, передбаченими цим Законом;

6) за підставами, передбаченими міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Стаття 12. Громадянство дітей, батьки яких є громадянами України

Дитина, батьки якої на момент її народження перебували в громадянстві України, є громадянином України незалежно від того, чи народилася вона на території України, чи за її межами.

Стаття 13. Громадянство дітей, один з батьків яких є громадянином України

При різному громадянстві батьків, один з яких на момент народження дитини перебував у громадянстві України, дитина є громадянином України:

1) якщо вона народилася на території України;

2) якщо вона народилася за межами держави, але батьки або один з них у цей час постійно проживали на території України.

При різному громадянстві батьків, один з яких на момент народження дитини перебував у громадянстві України, якщо в цей час обоє з батьків постійно проживали за межами України, громадянство дитини, яка народилася за межами України, визначається за письмовою згодою батьків.

Дитина, батько чи мати якої на момент її народження перебували у громадянстві України, а другий був особою без громадянства чи був невідомим, є громадянином України незалежно від місця її народження.

У разі встановлення батьківства дитини, мати якої є особою без громадянства, а батьком визнається громадянин України, дитина, яка не досягла 16 років, стає громадянином України незалежно від місця її народження.

Стаття 14. Набуття громадянства України дітьми осіб без громадянства

Дитина, яка народилася на території України від осіб без громадянства, які постійно проживають в Україні, є громадянином України.

Стаття 15. Громадянство дітей, батьки яких невідомі

Дитина, яка перебуває на території України, обоє з батьків якої невідомі, є громадянином України.

Стаття 16. Прийняття до громадянства України

Іноземці та особи без громадянства можуть бути за їх клопотаннями прийняті до громадянства України.

Умовами прийняття до громадянства України є:

1) визнання і виконання Конституції України та законів України;

2) неперебування в іноземному громадянстві;

3) безперервне проживання на законних підставах на території України протягом останніх п'яти років.

Це правило не поширюється на осіб, які виявили бажання стати громадянами України, за умови, якщо вони народилися чи довели, що хоча б один із їх батьків, дід чи баба народилися на її території;

4) володіння українською мовою в обсязі, достатньому для спілкування;

5) наявність законних джерел існування.

Положення абзацу першого пункту 3, пунктів 4,5 частини другої цієї статті можуть не враховуватися у виняткових випадках за рішенням Президента України щодо осіб, які мають визначні заслуги перед Україною або якщо їх прийняття до громадянства України становить державний інтерес для України.

Після закінчення дії пункту 3 статті 2 цього Закону громадянство України набувається особами, на яких він поширюється, в порядку, встановленому статтею 16, без урахування положень абзацу першого пункту 3 та пункту 4 частини другої цієї статті.

Положення абзацу першого пункту 3 та пункту 4 частини другої цієї статті не поширюється на осіб, які перебувають у шлюбі з громадянами України.

До громадянства України не приймаються особи, які:

1) вчинили злочини проти людства чи здійснювали геноцид чи вчинили злочини проти держави або тяжкі злочини проти особи;

2) засуджені до позбавлення волі до зняття судимості;

3) перебувають під слідством або уникають покарання чи вчинили злочин на території іншої держави;

4) перебувають на військовій службі, в службі безпеки, в правоохоронних органах, органах юстиції або органах державної влади іноземної держави.

Стаття 17. Поновлення у громадянстві України

Особу, яка раніше перебувала у громадянстві України, може бути поновлено за її клопотанням у громадянстві України через процедуру прийняття без урахування положень абзацу першого пункту 3 частини другої статті 16 цього Закону.

Розділ III. Припинення громадянства України

Стаття 18. Підстави припинення громадянства України

Громадянство України припиняється:

1) внаслідок виходу з громадянства України;

2) внаслідок втрати громадянства України;

3) за підставами, передбаченими міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Стаття 19. Вихід з громадянства України

Вихід з громадянства України здійснюється за клопотанням особи.

У виході з громадянства України може бути відмовлено, якщо особа, яка порушила клопотання про вихід, має невиконані зобов'язання перед державою або майнові зобов'язання, з якими пов'язані інтереси юридичних чи фізичних осіб на території України, або якщо вихід з громадянства призведе до статусу особи без громадянства.

Стаття 20. Втрата громадянства України

Громадянство України втрачається:

1) якщо громадянин України добровільно набув громадянства іншої держави;

2) внаслідок вступу особи на військову службу, в службу безпеки, правоохоронні органи, органи юстиції або органи державної влади іноземної держави без згоди на те державних органів України та за поданням відповідних державних органів України;

3) якщо громадянство України набуто внаслідок подання завідомо неправдивих відомостей або фальшивих документів;

4) якщо особа, яка перебуває за межами України, не стала без поважних причин на консульський облік протягом семи років. Поважними причинами вважаються: відсутність дипломатичних представництв або консульських установ України в країні постійного проживання, тривала хвороба, воєнні дії та інші ситуації надзвичайного характеру.

За громадянином України не визнається належність до іноземного громадянства до прийняття рішення про втрату громадянства України.

Розділ IV. Громадянство дітей у разі зміни громадянства батьків і в разі усиновлення

Стаття 21. Зміна громадянства дітей у разі зміни громадянства батьків

У разі зміни громадянства батьків, внаслідок якої обоє стають громадянами України або обоє виходять з громадянства України, змінюється відповідно громадянство їх дітей, які не досягли 16 років.

Якщо відомий один із батьків дитини, то в разі зміни громадянства цієї особи відповідно змінюється громадянство дитини, яка не досягла 16 років.

Стаття 22. Збереження громадянства України дитиною, над якою встановлено опіку або піклування

Якщо обоє з батьків або один з батьків дитини, яка проживає на території України, виходять з громадянства України і при цьому не беруть участі у вихованні дитини, над якою встановлено опіку або піклування громадян України, дитина за клопотанням батьків, опікуна або піклувальника зберігає громадянство України.

Стаття 23. Набуття дитиною громадянства України в разі набуття громадянства України одним з батьків

Якщо громадянином України стає один з батьків, а другий залишається іноземцем, дитина може набути громадянства України за клопотанням про це того з батьків, який набуває громадянства України, та за згодою другого з батьків.

Якщо громадянином України стає один з батьків, а другий залишається особою без громадянства, дитина, яка проживає на території України, стає громадянином України.

Якщо громадянином України стає один з батьків, а другий залишається особою без громадянства, дитина, яка проживає поза межами України, може набути громадянства України за клопотанням про це того з батьків, який набуває громадянства України.

Стаття 24. Збереження дитиною громадянства України в разі виходу одного з батьків з громадянства України

Якщо з громадянства України виходить один з батьків, а другий залишається громадянином України, дитина зберігає громадянство України.

За клопотанням того з батьків, який виходить з громадянства України, та за письмовою згодою другого з батьків, який зберігає громадянство України, і з додержанням вимог статті 27 цього Закону дитині може бути дозволено змінити громадянство.

Стаття 25. Набуття дітьми громадянства України в разі усиновлення, встановлення над нею опіки чи піклування

Дитина, яка є іноземцем або особою без громадянства і яку усиновлюють громадяни України або над якою встановлено опіку чи піклування громадян України, стає громадянином України.

Дитина, яка є іноземцем або особою без громадянства і яку усиновлює подружжя або над якою встановлено опіку, піклування подружжя, один з якого є громадянином України, а другий — особою без громадянства, стає громадянином України.

Дитина, яка є особою без громадянства і яку усиновлює подружжя або над якою

встановлено опіку, піклування подружжя, один з якого є громадянином України, стає громадянином України.

Дитина, яка є іноземцем і яку усиновлює подружжя або надякою встановлено опіку, піклування подружжя, один з якого є громадянином України, а другий — іноземцем, стає громадянином України за згодою усиновителів, опікунів, піклувальників.

Стаття 26. Збереження дітьми громадянства України в разі усиновлення

За дитиною, яка є громадянином України та усиновлена подружжям, один з якого є громадянином України, а другий —іноземцем, зберігається громадянство України. За клопотанням усиновителів такій дитині може бути дозволено змінити громадянство.

За дитиною, яка є громадянином України та усиновлена особами без громадянства або подружжям, один з якого є громадянином України, а другий — особою без громадянства, зберігається громадянство України.

За дітьми, усиновленими іноземцями, зберігається громадянство України. У разі набуття громадянства іншої держави, по досягненню 18-річного віку, вони мають визначитися щодо громадянства України.

Стаття 27. Необхідність згоди дітей при зміні їх громадянства

Зміна громадянства дітей віком від 16 до 18 років у разі зміни громадянства їх батьків, а також у разі усиновлення, може відбуватися тільки за згодою дітей у порядку, передбаченому статтею 34 цього Закону.

Розділ V. Повноваження Президента України та державних органів, які беруть участь у вирішенні питань громадянства

Стаття 28. Повноваження Президента України

Президент України приймає рішення відповідно до Конституції України і цього Закону про:

1) прийняття до громадянства України;
2) припинення громадянства України.

Стаття 29. Повноваження органів внутрішніх справ

Міністерство внутрішніх справ України і підпорядковані йому органи в Автономній республіці Крим, областях, містах Києві і Севастополі:

1) приймають від осіб, які постійно проживають на території України, заяви з питань громадянства України і разом з необхідними документами надсилають на розгляд Президента України;

2) визначають належність осіб, які проживають на території України, до громадянства України;

3) готують подання про втрату громадянства України особами, які постійно проживають на території України.

Стаття 30. Повноваження Міністерства закордонних справ України, дипломатичних представництв та консульських установ України

Міністерство закордонних справ України, дипломатичні представництва і консульські установи України:

1) приймають від осіб, які постійно проживають за кордоном, заяви з питань громадянства України і разом з необхідними документами надсилають на розгляд Президента України;

2) визначають належність осіб, які постійно проживають за кордоном, до громадянства України;

3) готують подання про припинення громадянства України особами, які постійно проживають за кордоном;

4) реєструють припинення громадянства України особами, які постійно проживають за кордоном;

5) ведуть облік громадян України, які постійно проживають за кордоном.

Розділ VI. Порядок розгляду заяв і подань з питань громадянства України

Стаття 31. Порядок подання заяв з питань громадянства

Заяви з питань громадянства, скріплені підписом заявника з зазначенням дати складання, у письмовій формі подаються на ім'я Президента України через органи внутрішніх справ за місцем постійного проживання заявників, а особами, які постійно проживають за кордоном, — через відповідні дипломатичні представництва або консульські установи України.

Стаття 32. Форма заяв з питань громадянства

Клопотання з питань громадянства розглядаються на письмове прохання осіб, які досягли 18 років. Клопотання щодо осіб, які не досягли 18 років, розглядається на прохання їх законних представників.

При цьому обов'язковою є згода неповнолітньої особи віком від 16 до 18 років, яка повинна бути висловлена у письмовій формі і засвідчена нотаріально, а за кордоном — дипломатичним представництвом або консульською установою України.

При поданні клопотання про вихід з громадянства України неповнолітньої дитини, один з батьків якої залишається громадянином України, має бути подано також заяву цього батька (матері), в якій висловлено його (її) ставлення до виходу дитини з громадянства України. Така заява повинна бути засвідчена нотаріально, а за кордоном — дипломатичним представництвом або консульською установою України.

Якщо заявник не може підписати заяву через неписьменність або через фізичні вади, заява на його прохання підписується іншою особою, про що органом внутрішніх справ, а за кордоном —дипломатичним представництвом або консульською установою України робиться відповідний запис на заяві.

Стаття 33. Визначення належності до громадянства України

Заява про належність особи до громадянства України подається до органу внутрішніх справ за місцем проживання цієї особи, а особою, яка постійно проживає за кордоном, — у відповідне дипломатичне представництво або консульську установу України.

При визначенні належності до громадянства України застосовуються законодавчі акти України і правила міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, що діяли на момент настання обставин, з якими пов'язується належність особи до громадянства України.

Стаття 34. Порядок оформлення документів з питань громадянства

Оформлення документів з питань громадянства України провадиться за особистим зверненням заявника за місцем його постійного проживання органами внутрішніх справ, а щодо осіб, які постійно проживають за кордоном, — відповідними дипломатичними представництвами або консульськими установами України.

За наявності поважних причин органи внутрішніх справ, дипломатичні представництва і консульські установи України зобов'язані оформити матеріали про громадянство за нотаріально засвідченими заявами, переданими через інших осіб або поштою.

Заяви з питань громадянства подаються в письмові формі на ім'я Президента України, скріплюються підписом заявника з зазначенням дати складення. Якщо заявник не може підписати заяву через неписьменність або через фічині вади, заява на його прохання підписується іншою особою, про що органом внутрішніх справ, а за кордоном — дипломатичним представництвом або консульською установою України робиться відповідний запис на заяві.

Клопотання з питань громадянства щодо осіб, які не досягли 18 років, розглядаються на прохання їх законних представників. При цьому обов'язковою є згода неповнолітнього віком від 16 до 18 років, яка повинна бути висловлена в письмовій формі. Ці документи мають бути засвідчені нотаріально, а за кордоном —дипломатичним представництвом або консульською установою України.

Разом з клопотанням про прийняття до громадянства заявник подає документи:

1) заяву-анкету в двох примірниках, в якій він зазначає визнання і додержання Конституції та законів України;

2) три фотокартки;

3) про сплату державного мита або звільнення від його сплати;

4) про наявність законних джерел існування (до законних джерел існування належать: заробітна плата, пенсія, стипендія, аліменти, власні фінансові заощадження або фінансова допомога від членів сім'ї, які мають постійний законний дохід);

5) про відсутність або припинення громадянства іншої держави, видані повноважними органами відповідної держави.

Якщо особа, маючи всі передбачені законодавством цієї держави підстави для одержання такого документа, з незалежних від неї поважних причин, не може отримати його, подається нотаріально завірена декларація про відсутність або відмову від іноземного громадянства.

Зазначені документи не вимагаються в тих випадках, коли законодавство держави, громадянином якої була особа, передбачає автоматичну втрату громадянства відповідної держави в разі добровільного набуття іноземного громадянства;

6) про наявність встановленого абзацем першим пункту 3 частини другої статті 16 цього Закону терміну безперервного проживання на території України або про те, що заявник або його батьки, дід чи баба народилися на її території, або про перебування в шлюбі з громадянином (громадянкою) України;

7) про місце проживання;

8) довідку про володіння заявником українською мовою, що видається місцевими органами виконавчої влади або виконавчими органами місцевого самоврядування.

Така довідка не вимагається від осіб, які мають документ про закінчення навчального закладу з вивченням української мови.

Разом з клопотанням про визначення належності до громадянства України заявник має подати:

1) заяву-анкету;

2) три фотокартки;

3) документи, які засвідчують народження заявника на території України чи постійне проживання на ній або підтверджують наявність родинних зв'язків з такою особою, або рішення суду;

4) документи про відсутність або припинення громадянства іншої держави відповідно до пункту 5 частини п'ятої цієї статті.

Разом з клопотанням про поновлення в громадянстві України заявник подає документи, передбачені пунктами 1-5, 7, 8 частини п'ятої цієї статті.

Разом з клопотанням про вихід з громадянства України заявник подає:

1) заяву-анкету в двох примірниках;

2) три фотокартки;

3) довідку з місця проживання про склад сім'ї;

4) декларацію про відсутність невиконаних майнових зобов'язань перед фізичними або юридичними особами.

Якщо у заявника є дружина (чоловік), а також особи, які перебувають на його утриманні, то він повинен подати нотаріально засвідчені заяви цих осіб про відсутність у них матеріальних претензій;

5) декларацію про те, що заявник має законні підстави для одержання громадянства іншої держави в разі виходу з громадянства України;

6) довідку з військового комісаріату про зняття з військового обліку;

7) документ про сплату державного мита або звільнення від його сплати.

Залежно від обставин батьки, які виходять з громадянства України, можуть викласти в заяві своє вмотивоване прохання про збереження їх дітям громадянства України.

Орган, який вносить подання про втрату громадянства, залежно від її підстав, оформляє такі документи:

1) подання;

2) документ, що підтверджує факт добровільного набуття особою громадянства іншої держави (пункт 1 статті 20);

3) документ, який підтверджує, що особа перебуває на військовій службі, в службі безпеки, правоохоронних органах, органах юстиції або органах державної влади іноземної держави (пункт 2 статті 20);

4) висновок відповідних органів про неправдиві відомості або фальсифікацію документів, які були подані для набуття громадянства України, або рішення суду (пункт 3 статті 20);

5) документ відповідного дипломатичного представництва чи консульської установи України про те, що особа, яка постійно проживає за кордоном, протягом семи років без повноважних причин не стала на консульський облік (пункт 4 статті 20).

Стаття 35. Попередній розгляд заяв і подань Комісією при Президенті України з питань громадянства

Для попереднього розгляду питань громадянства, зазначених у статті 28 цього Закону, Президент України утворює Комісію з питань громадянства.

При розгляді заяв і подань з питань громадянства Комісія всебічно оцінює доводи заявника, зміст подання, висновки державних органів, інші документи.

Комісія має право вимагати у справі, що перебуває у її провадженні, матеріали, документи від відповідних державних органів і об'єднань громадян, які подають необхідну інформацію у встановлений Комісією строк, у тому числі про можливість працевлаштування, житлового та іншого забезпечення заявника в Україні.

Комісія вносить на розгляд Президента України пропозиції щодо кожної заяви або подання, висновки щодо виконання умов передбачених статтею 16 цього Закону.

Рішення Комісії оформляється протоколом, що підписується всіма членами Комісії, які брали участь у засіданні.

Стаття 36. Прийняття рішень з питань громадянства Президентом України

З питань громадянства Президент України видає укази.

Зміни в громадянстві настають у день видання указу Президентом України, якщо указом не встановлено інше.

Строк розгляду заяви або подання з питань громадянства не повинен перевищувати одного року.

Повторні заяви з питань громадянства розглядаються, як правило, після закінчення одного року після попереднього рішення з цього питання.

У разі виникнення істотних обставин, які не були і не могли бути відомі заявнику, повторні заяви можуть бути розглянуті і раніше.

Розділ VII. Виконання рішень з питань громадянства України

Стаття 37. Органи, які виконують рішення з питань громадянства

Виконання рішень з питань громадянства щодо осіб, які постійно проживають в Україні, покладається на Міністерство внутрішніх справ України та підпорядковані йому органи в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві і Севастополі, відділи реєстрації актів громадянського стану місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, а щодо осіб, які постійно проживають за кордоном, — на Міністерство закордонних справ України, дипломатичні представництва і консульські установи України.

Стаття 38. Видача паспортів і посвідок на проживання

Особам, які набули у встановленому цим Законом порядку громадянства України, органи внутрішніх справ України або дипломатичні представництва чи консульські установи України видають паспорти громадянина України. У документах дітей, які не досягли 16 років, робиться запис про їх належність до громадянства України.

Особам, які проживають в Україні і не є громадянами України, органи внутрішніх справ України видають посвідки на проживання.

Стаття 39. Контроль за виконанням рішень з питань громадянства

Контроль за виконанням рішень з питань громадянства здійснюється Комісією при Президенті України з питань громадянства.

Розділ VIII. Оскарження рішень з питань громадянства

Стаття 40. Оскарження рішень з питань громадянства

Рішення з питань громадянства, прийняті Президентом України, можуть бути розглянуті на відповідність їх Конституції України за конституційним поданням суб'єктів права на конституційне подання (не менш як сорок п'ять народних депутатів України, Верховний Суд України, Уповноважений Верховної Ради України з прав людини, Верховна Рада Автономної Республіки Крим).

Стаття 41. Оскарження дій посадових осіб з питань громадянства

Відмова у прийнятті заяв з питань громадянства та інші дії посадових осіб щодо порядку розгляду справ про громадянство і виконання рішень з питань громадянства можуть бути оскаржені у встановленому законом порядку до суду.

Розділ IX. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України до 1 червня 1997 року:

подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законодавчих актів України у відповідність із Законом України «Про внесення змін і доповнень до Закону України «Про громадянство України»;

привести рішення Уряду України у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади України нормативних актів, що суперечать цьому Закону.

3. Рекомендувати Президенту України привести укази Президента України у відповідність із цим Законом».

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
16 квітня 1997 року.
№ 210/97-ВР.

Важкі кроки «Лану» до рідного лану

Продовжуючи тему

(Початок на 1-й стор.).

Ідею підказали хлібороби

Підприємство колишньої «оборонки»— нинішнє ЗАТ «Завод Автоштамп» досить швидко знайшов вихід з економічної кризи. Коли інші розводили руками, чекаючи постанов «згори», а можливо, й реставрації колишньої економічної системи, в кращому разі переключаючись із високотехнологічного виробництва на виготовлення каструль, побутової техніки, автоштампівці знайшли свою «екологічну нішу». За аналогом італійського розробили і почали виготовляти кілька модифікацій малогабаритних млинів для виробництва високоякісного борошна. Та таких, яким згодом позаздрили і самі італійці. А у нас вони відразу знайшли широкий попит. Про це говорить хоча б той факт, що вже понад чотириста їх змонтовано і працюють у багатьох областях України, Росії та інших країнах СНД. А в портфелі замовлень ще на тисячу.

Жити б їм і радіти. Робота в дві зміни, подумували про третю. Зарплата стабільна, із сплатою податків —порядок, розвивається соціальна сфера. А вони, ні з того ні з сього, вирішили взятися за проектування і виробництво вітчизняного зернозбирального комбайна. Звідкіля виникла ця ідея?

—А її підказали люди із села, — відповів директор по виробництву комбайнів, він же й директор з маркетингу Олексій Скічко. — Приїздили до нас працівники КСП, брали наші млини, схвально кивали головами, побачивши їх у роботі, а нам казали: « Оці ваші машини – добрі машини. Та довго ви їх випускати не будете. З часом вони перемелять усю пшеницю і стануть. Бо зерна буде менше й менше, нічим його збирати. Ось якби ви зробили комбайна, сучасного й недорогого, бо на закордонні в нас грошей немає, тоді могли б жити безбідно».

На «Автоштампі» і самі аналізували ситуацію на ринку, думали про перспективу. Розуміли, що на одних млинах довгий час не протримаються. А що далі? Далі збиралися налагодити виробництво міні-молокозаводів, міні- елеваторів, іншої переробної техніки, яка, як гадалося, матиме попит у фермерів та КСП. Але, зважаючи на критичну економічну ситуацію, в якій опинилися ті й інші, надії на такий попит могли виявитися примарними. А ще масла у вогонь творчого пошуку підлила поїздка в сусідню Черкаську область, де на базі одного з господарств відбувалася виставка сільськогосподарської техніки однієї із зарубіжних фірм. Усе тут було — від насіння до посівної, обробної і збиральної техніки. Гостям, а в їх числі були голови КСП з багатьох областей України, демонстрували можливості механізмів, тут же укладалися контракти на поставку техніки. Усюди майоріли прапори тієї держави та фірми, що її представляла. І жодного українського. Це найбільш і вразило запрошеного на виставку голову правління ЗАТ «Завод «Автоштамп» Віктора Саєнка. Хіба в нас немає світлих голів, роботящих рук, які спроектували б і зробили того ж плуга, сівалку чи комбайна.

І поки Віктор Митрофанович ходив і придивлявся, на що самі здатні, Скічко зняв на відеокамеру цілий фільм про цю виставку. Щоб потім показати своїм, а також керівникам промислових підприємств області, зацікавити їх у підтримці власних задумів. Щоправда, зацікавилися спочатку лише автоштампівці, розробили і налагодили виробництво сівалки точного висіву, яку випускають і зараз. А потім звернулися до обласного керівництва з проханням зібрати нараду керівників, щоб обговорити можливості виробництва власної сільськогосподарської техніки силами промислових підприємств Кіровоградщини.

—На той час керівники вже «дозріли», щоб підтримати наші зусилля, — згадував Олексій Скічко.—Більшість заводів стояли, робітники були у вимушених відпустках. Керівництво облдержадміністрації теж підтримало нашу пропозицію, наголосивши, що якщо братися за випуск сільськогосподарської техніки, то тільки сучасної, високоякісної. Подивилися відеофільм, гаряче обговорили, погодилися. Але пройшла нарада, минув час, а ніхто й пальцем не поворухнув, щоб від слів перейти до діла. І тоді ми вирішили самі.

Від задуму до втілення — всього чотири місяці

Проштовхувачем ідеї створення вітчизняного зернозбирального комбайна став невгамовний голова правління Віктор Саєнко. Якщо колеги з інших міст не підтримують, спробуємо розпочати справу власними олександрійськими силами, а потім підключимо підприємства з інших областей. Наприкінці березня минулого року зібралися керівники ЗАТ «Завод «Автоштамп», ВАТ «Завод «Поліграфтехніка», НВО «Етал», ВАТ «Віра Сервіс» та заводу «Агромаш». Першого квітня було підписано протокол про організацію випуску комбайнів та іншої сільськогосподарської техніки, а вже дев'ятого квітня став за кульмани об'єднаний конструкторський відділ, який і розпочав проектування майбутніх «Лану» та «Фермера».

—Робота була напруженою і цікавою, коли креслили на папері схеми майбутніх агрегатів, — розповідав головний інженер проекту Олександр Богун. — Але креслити одне, а збирати — зовсім інше. Треба було мати з чого збирати. У себе всіх деталей ми виготовити не могли.

А в цей час, поки конструктори трудилися над кресленнями, Саєнко із Скічком почали їздити підприємствами України в пошуках можливих партнерів та постачальників комплектувальних частин і вузлів. Об'їздили їх з півсотні і таки знайшли. Близько чотирьох десятків підприємств вирішили допомогти олександрійцям.

І тут трапилася цікава історія. Майже всі комплектувальні для майбутнього комбайна виготовлялися або можуть виготовлятися в Україні. Навіть шини для візка, що транспортує жатку, які поперваx довелося купувати в Болгарії. А ось із двигуном проблема. Наявні не задовольняли, а потрібного не було. І збиралися було Саєнко із Скічком на Захід, щоб домовитися хоча б про мерседесівський, який ставлять на «Домінатора», та допоміг випадок. Зустрілися вони якось у Києві з президентом відомої в світі фірми, яка випускає геть усе — від борони і плуга до трактора і комбайна. Вислухав він розповідь, засміявся. Ну чого ви, хлопці, спішите на Захід? Що вам там шукати? Ви спочатку в себе подивіться. У вас на засекреченому заводі у місті Токмаку виробляють чудові двигуни і ми самі за ними вже не один рік полюємо. Тепер завод уже розсекретили і могутнє 300-сильне дизельне серце від самохідної артилерійської установки ставлять на вітчизняний «Лан».

«Хоч нам не вірили, а ми зробили»

До п'ятнадцятого серпня минулого року технічна документація була практично готова. Взялися за виготовлення перших зразків. А через дев'ять днів повідомили Президента України Леоніда Кучму, інших керівників держави та відповідних міністерств, що до тридцять першого грудня в Олександрії з'являться нові вітчизняні зернозбиральні комбайни.

—Нам, звісно, не повірили, — з гіркотою сказав Олексій Скічко. — А один із керівників Мінсільгосппроду прямо вголос сказав, що це хлопці, мабуть, добре повечеряли, а тепер на несвіжу голову вирішили здивувати Президента. Але ми, як і обіцяли, до наміченої дати комбайни зробили.

Як робили і хто робив, довго розповідати. Але комбайн вийшов на славу. Це підтвердили спеціалісти з департаменту «Украгромашу», Мінмашпрому, інших організацій, які займаються випробуванням і сертифікацією зернозбиральної техніки. «Створення і підготовка до виробництва комбайна «Лан» заслуговує державної підтримки, так само як і комбайн «Славутич-9» —такий висновок.

Нині на підприємстві продовжують збирати першу партію з десяти «Ланів», яка буде готова до роботи у травні—червні. Вони будуть відправлені замовникам, які профінансували виробництво.

— На жаль, ми можемо виготовляти для тих, хто платить, — сказав Олексій Скічко. — Хоча бажаючих мати нашого комбайна, вже чималенько. Десь сто сімнадцять заявок і договорів. Але заявки — то ще не гроші, а нам треба розраховуватися з постачальниками, перед якими ми і так у боргу. Якби держава звернула увагу і профінансувала виробництво чи надала пільговий кредит, ми змогли б виготовити ще одну партію машин, влаштували б для них сервісні пункти, підключили науку, щоб контролювати якість роботи тощо.

— А може, краще було взагалі справу не затівати? — запитав я в співрозмовника. — Закупити партію» Джон Дірів», як це вже робиться, або створити спільне підприємство, як збираються в Херсоні?

—Спільне підприємство — це складання готових комбайнів із закордонних комплектувальних. Як у Новомосковську Дніпропетровської області. Створили спільне підприємство, привезли туди в гарних ящиках деталі і агрегати, приїхали їхні спеціалісти, склали, забрали гроші та й поїхали. Вигідніше виробляти власні деталі, самим складати. Тоді й робочі місця, і податки в бюджет...

За його словами, якби вдалося здійснити намічену програму випуску 2000 «Ланів» у рік, це дало б 190 тисяч робочих місць, заробітну плату, відрахування в місцевий бюджет, зняло б соціальну напругу.

Однак, усе це можливе, коли держава буде зацікавлена у виробництві власного комбайна. Досі такої зацікавленості щодо витвору олександрійців немає. Скільки не стукають вони у двері уряду, адміністрації Президента — відповіді ніякої.

Легенда про «народний комбайн»

Після повідомлень у засобах масової інформації в багатьох людей зародилася думка: якщо держава не може допомогти олександрійцям чи уряд не хоче, то давайте усім миром скинемося. Кожен по гривні – це вже п'ятдесят мільйонів. На зборах у КСП «Перемога» Долинського району вирішили перерахувати тисячу, а потім кожен працюючий внесе десятку. Кинули клич збирати гроші на «народний комбайн» до всіх мешканців області і України члени Кіровоградської міської організації ветеранів війни і праці. Підтримала цей почин Федерація незалежних профспілок України, інші організації. І благородна акція почалася. Щодня на завод приходить факси на зразок «Колектив НВО «Укрптахопром» у кількості 32 чоловік перерахував денну зарплату для створення вітчизняного комбайна». Це з Києва. Василь Іванович Оголь із Слов'янська Донецької області в листі ділиться підозрою, що коли збір коштів здійснюватиметься через посередників, можливі махінації. Пропонує випустити акції. Запевняє, що сам готовий купити їх на 500 гривень, дочка на тисячу, син — на солідну суму.

Мати чотирьох дітей, пам'ятаючи, як її батько чверть віку пролежав під комбайном, ремонтуючи горезвісну техніку, вірить, що олександрійці створили саме ту машину, яка збереже труд і здоров'я механізаторів, вносить свою скромну копійку. Кожен день люди дзвонять, пишуть, приїжджають самі.

— Нас це дуже морально підтримує, — щиро радіє Скічко, — але такий збір нам становища не полегшить. Нещодавно одна газета написала, що вже зібрано півмільйона гривень і всі ходять мене поздоровляють. Але це не так. Надійшло народних грошей усього вісімдесят тисяч, а один комбайн у перерахунку з доларів на гривні коштуватиме втричі більше. Потрібна серйозніша фінансова підтримка — хоча б п'ять мільйонів гривень, щоб запустити у виробництво наступну десятку машин. І без банківських кредитів тут не обійтися. Ми запропонували ряд варіантів вирішення питання фінансування комбайнів, проте з боку державних органів ніякої реакції.

А в отих понад півмільйона гривень, крім вісімдесяти тисяч, кошти перераховані із Запорізької та Дніпропетровської областей конкретними замовниками на комбайни, які нині виготовляються. Очікується їх надходження і в майбутньому від конкретних господарств, які замовили по одній-дві машини. Заявки облсільгоспуправлінь Київської і Кіровоградської облдержадміністрацій відповідно на 23 і 10 машин—скоріш свідчення про добрі наміри. Вони стануть дійсністю, коли в тих з'являться гроші. Та коли це буде...

Що чекає «Лан» у перспективі

Приємно, що його творці навіть у такій скрутній ситуації оптимізму не втрачають і рівно стоять на своєму. Українському комбайну таки бути. На мій закид, чи не запозичили чого заводчани, конструюючи своє дітище з уже відомого «Домінатора», головний інженер проекту Олександр Богун ледь не образився.

— Та ви що? Як це можна скопіювати? У нас же вся комплектація українська — двигун, гідравліка, електроніка. На іншому заводі навіть «Таврію» скопіювати не можна. Потрібні їхні матеріали і комплектувальні. Ми взяли «Домінатора» як аналог і, коли робили креслення, то вдосконалювали, модернізували, виходячи із власних можливостей. І надалі так робитимемо. На наступних десяти машинах вже буде інша кабіна з відкидним кріслом для помічника, оптималізоване розміщення засобів управління.

Матиме комбайн і ряд інших нововведень. Буде застосовано оригінальний гідронасос, який забезпечить гідростатичну трансмісію і гідравліку комбайна. Встановлюватимуть не нинішній серійний від бойової машини, а спеціальну комбайнову модифікацію двигуна. Дещо зміниться дизайн. Крім нинішньої зернової жатки та візка для її перевезення, додадуться ще жатки для збирання соняшнику, кукурудзи. Буде встановлено подрібнювач для завантаження соломи в причіп. Розробляється система простих, дешевих і надійних пристроїв для підбирання і тюкування соломи та сіна. Одночасно заводські конструктори працюють над створенням роторного та роторно-барабанного комбайнів.

Враховуючи організаційний та науково-технічний досвід олександрійців, в області створили регіональну програму виробництва сільськогосподарської техніки —«Агротехніка». Засновано три конструкторських бюро, одне з яких очолив головний конструктор комбайна, він же голова правління ЗАТ «Завод «Автоштамп», Віктор Саєнко.

— Зараз ми багато уваги приділяємо пошуку інвесторів, — зазначив заступник глави обласної держадміністрації Володимир Мяснянкін. — Якщо нічого не зміниться, то будемо добиватися інвестицій через Національний банк, АПБ «Україна». Зараз стоїть завдання йти далі. Розрізнені заводи ще можуть виготовити партію з десяти—двадцяти комбайнів, а ось дві-чотири тисячі їм буде не під силу. Тому треба йти шляхом створення корпорацій, куди входили б найбільші заводи України і банк «Україна», декілька приватних структур, які займалися б маркетингом.

Дивна все-таки у нас система управління. «Згори» намагаються не помічати,чого хочуть «внизу». А «низи» хочуть зробити так, як хоче народ. Забажав хлібороб свого мати комбайна — взяли і зробили. Без жодної державної копійки, на одному голому ентузіазмі, жертвуючи своїми зусиллями, зарплатою, аби мати своє, рідне, а не вижебране за кордоном. А ще кажуть, нема в нашого народу патріотизму?

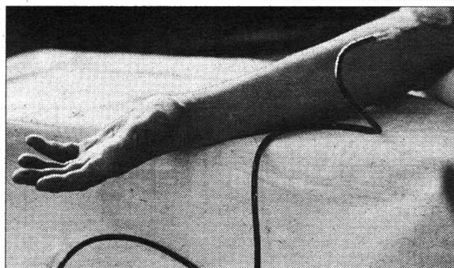
Микола ВОЛОК.

Олександрія Кіровоградської області.

Бійтеся крові

Медицина

ЗА ДАНИМИ Академії медичних наук України, за останні п'ять років кількість пацієнтів із захворюваннями крові та кровотворних органів, і передовсім онкологічними, збільшилася в Україні на 69 відсотків. За такої ситуації зростає потреба в донорській крові, адже онкогематологічні хворі потребують багаторазових переливань її компонентів. З другого боку, кількість потенційно здорових людей, а отже, потенційних донорів, в Україні катастрофічно зменшується. То хто ж здаватиме кров завтра?

На Київській станції переливання крові донорові платять близько 4 гривень за 100 мілілітрів крові (за один «сеанс кровопускання» в нього беруть 300-450 мілілітрів). За такі гроші продавати власні червоні тільця йдуть не тільки представники «соціально благополучних» прошарків.

У донора беруть аналіз на сифіліс, СНІД, а також деякі види гепатитів, тоді як людству відомо з десяток нових інфекцій, зокрема цитомегаловіруси та людський Т-клітковий лімфотропний вірус, яких у нас не виявляють. Крім того, за словами спеціаліста НДІ гематології та переливання крові, професора Анатолія Старикова, наявні тест-системи СНІДу, особливо російського виробництва, не надійні. Іншими словами, не можна бути впевненим, що разом з донорською кров'ю пацієнт не отримає інфекції.

З цими проблемами добре знайомі анестезіологи-реаніматологи. За словами одного з них — Петра Коваля, що працює в Республіканській клінічній лікарні, вихід із ситуації є. На Заході переливання крові вже давно здійснюють через спеціальні фільтри, які не тільки істотно знижують ризик зараження вірусами, а й затримують лейкоцити. Як відомо, «чужі» лейкоцити можуть спричинити в організмі пацієнта своєрідний стрес, придушення його природних захисних функцій. Для онкологічного хворого, новонародженої дитини чи породіллі, пацієнта з пересадженим органом чи із захворюванням крові ця ситуація може стати фатальною. Переливання очищеної крові підвищує ефект такої процедури, зменшує потребу в препараті.

Застосування фільтрів — не розкіш, а норма, передбачена в законодавстві багатьох країн. Адже лікар, з вини якого пацієнт отримав післяопераційну інфекцію, може опинитися на лаві підсудних. Щоправда, це вже не з нашої практики...

Виходом зі становища може стати також створення банків крові за західним зразком, як передбачалося в останніх проектах МОЗу. Відповідно до одного з них кожна людина (передовсім з рідкісною групою крові) може здати власну кров і за певну плату зберігати її в банку крові протягом життя. Якщо з нею трапиться нещасний випадок і постане потреба в переливанні крові, такому завбачливому «донору» переллють його власну «червону рідину». Навіть якщо за своє довге й щасливе життя він не скористається з цієї можливості, «заброньовану» кров не мають права віддати для рятування іншого пацієнта.

Така система, можливо, дещо поліпшить фінансові справи нашої медицини, але глобальних проблем донорської служби не вирішить. До того ж з огляду на загальну абсурдизацію та криміналізацію нашого суспільства ніхто не дасть гарантії, що ваша «заброньована» кров не потрапить з холодильника на чорний ринок...

Ганна РОМАНЦОВА.

Стелися їм, доле, рушниками

Милосердя

НА ВІННИЧЧИНІ 17 дівчат-інвалідів з дитинства незабаром отримають професію майстра ручної художньої вишивки. Про їх працевлаштування згодом так само подбає обласне відділення Фонду соціального захисту інвалідів, котре разом зі Спілкою майстрів народного мистецтва та соціальною службою для молоді організували згадану мережу навчальних курсів.

За словами методиста Спілки майстрів народного мистецтва Ольги Каришиної, яка безпосередньо опікується новою справою, після отримання кваліфікаційних свідоцтв майстрині працюватимуть удома, за договорами. Матеріалами для вишивання їх забезпечуватиме спілка. Реалізацію готових виробів, додає Ольга Станіславівна, вона також бере на себе.

—Курси художньої вишивки, окрім обласного центру, діють у містах Жмеринці, Козятині та Калинівці, —продовжує співрозмовниця, — вони дають людям, обділеним долею, не просто заробіток, а й можливість відчути себе потрібними суспільству. Цілком можливо, що окремі майстри з часом стануть учасниками виставок, зможуть влитися у ряди спілки.

Вінничани, взявшися за нову і таку потрібну справу, самотужки розробили навчальну програму. Над нею працювали кращі спеціалісти з народної вишивки під керівництвом кандидата мистецтвознавства, автора багатьох тематичних книг і альбомів Тетяни Кара-Васильєвої. Навчальний процес (заняття триватимуть шість місяців) консультує заслужений діяч мистецтв Сергій Нечипоренко та мистецтвознавець Ірина Садова.

Із нинішніми слухачами організатори курсів познайомилися задовго до початку занять. Побували у родинах, де мешкають хворі, провели тестування щодо того, чи підходить їм творча професія. Кожна з тих, хто навчається на курсах, опановує програму за індивідуальним планом.

Скажімо, викладач Інна Волинець навчає п'ятьох дівчат у місті Калинівці. Починає тиждень з домівки Ірини Федорук. У вівторок вона вирушає на вулицю Возз'єднання, 12, де вже двадцятий рік бореться з недугою Ольга Бабій. Розумниця, оптимістка, та ще й до всього красуня, не виходячи з дому, на «відмінно» закінчила школу. І тепер, як стверджує викладач, Ольга — її найкраща учениця. У середу пані Інна вже у Тетяни Львовкіної, в четвер — у Наталі Смокович, у п'ятницю —в Олени Зінкевич.

У Козятині з інвалідами працює здібний педагог Тетяна Костюк, яка обізнана з проблемами цих людей не з розповідей (її рідний брат не може обходитися без інвалідного візка). Тетяна Костюк допомагала у створенні міського клубу інвалідів, де нині діють самодіяльний театр, гуртки, читальний зал. З душею ставляться до дівчат Галина Данилюк, Ірина Ольхова, Ліна Залевська.

Кошти на придбання матеріалів, посібників та на оплату викладачам, надає обласне відділення Фонду соціального захисту інвалідів. Але їх не вистачає, тому організувати навчання з тими, хто мешкає у селах, поки що не вдається. Скажімо, у Стражгороді Теплицького району виявили бажання набути згаданої професії дві дівчини, у Степанівці цього ж району — одна. Але як викладачеві дістатися до них?

Насамкінець слід додати, що обласний осередок Спілки майстрів народного мистецтва готує також вишивальниць з тих, хто залишився без роботи. Загалом протягом трьох останніх років прадавнього ремесла спілчани навчили більш як 300 жінок із 16 районів області.

Ігор КАРИШИН,
Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Освіта

В архівісти я б пішов...

Нещодавно в Київському державному інституті культури відкрито новий факультет документознавства та інформаційної діяльності. Тут студенти опановуватимуть одну з трьох спеціальностей: документознавець — менеджер органів державної влади та управління, документознавець — референт органів наукової інформації та документознавець-архівіст.

На презентації ректор інституту Михайло Поплавський представив присутнім декана нового факультету, професора Валерія Терно та його заступника, доцента Ірину Ніловy, які у складі колективу досвідчених викладачів допомагатимуть студентам долати труднощі на шляху до майбутнього фаху.

Випускники факультету, без сумніву, знайдуть застосування набутим знанням у сфері інформаційної діяльності.

Вікторія ЛИТВИН.

Київ.

Фотофакт

У Києві на базі Центру охорони здоров'я матері та дитини на лівому березі відкрито навчально-інформаційний центр підготовки медичних сестер. Цю програму було здійснено завдяки фінансовій підтримці уряду США, а також Дитячої лікарні Філадельфії, медичної школи та лікарні Університету Пенсільванії.

На знімку: медсестри опановують ази допоміжної діяльності під час пологів, використовуючи ляльку-тренажер.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Місцевий масштаб

Львівських медсестер навчатимуть американці

Сьогодні за фінансового сприяння уряду США у Львівському державному медичному університеті відкрився Центр навчання медичних сестер. Подія відбулася в рамках програми партнерства Львівського навчального закладу та Системи медичних закладів Генрі Форда (Детройт, штат Мічіган). Центр сприятиме підвищенню освітнього рівня медсестер, дасть змогу студентам та викладачам ознайомитися з альтернативними системами навчання, удосконалити свої знання та практичні навички відповідно до міжнародних стандартів. Відеоматеріалом, підручниками та обладнанням його забезпечать американські партнери.

Майбутніх мам — на курси

В Одеській обласній клінічній лікарні відкрито перший в Україні пологовий центр сімейного типу «Лелека». У церемонії взяли участь американські медики, що допомогли в оснащенні нового центру та в підготовці персоналу. Відтепер майбутні матері проходитимуть тут своєрідний курс навчання, щоб потім краще піклуватися і про здоров'я дитини, і про своє власне. У процесі підготовки жінки до пологів зможуть брати активну участь члени її сім'ї і навіть друзі, а чоловік буде присутній безпосередньо при пологах.

Наш. кор.

Одеса.

Дорослі проблеми сучасних дітей

Координаційна рада у справах неповнолітніх, що діє при Раді Міністрів Автономної Республіки Крим, вирішила під час спеціальних рейдів організувати обстеження малолітніх бродяжок щодо вживання наркотиків, а також ураження венеричними захворюваннями та СНІДом.

Як повідомив Інформаційно-аналітичний центр кримського уряду, постановою Координаційної ради передбачено закінчити реконструкцію приймального відділення Дитячого центру Республіканського венеричного диспансеру, а також організувати підліткове відділення для ВІЛ-інфікованих на базі центру з боротьби зі СНІДом.

Володимир ПРИТУЛА.

Сімферополь.

Допомагає продовольчий фонд

В Очаківському районі навіть за нинішньої скрути вдається утримувати на пристойному рівні харчування у лікарнях, школах та дитсадках.

За словами голови райради Євгена Заудальського, допомагає долати труднощі створений в районі на добровільних засадах продовольчий фонд. До нього зусиллями керівників КСП зібрали 70 тонн зерна, 11 тонн олії тощо. Частину зерна переробили на макарони — тепер їх для всіх бюджетних закладів вистачить аж до нового врожаю. З продовольчого фонду також надають допомогу інвалідам, самотнім ветеранам, багатодітним та малозабезпеченим сім'ям.

У шкільних їдальнях удосталь консервованих овочів, фруктів та ягід, заготовлених, як правило, працівниками цих закладів. У сезон старшокласники збирали врожай на колективних городах, у садах та на виноградниках за натуроплату. З допомогою педагогів і технічних працівників шкіл урожай одразу консервували. Так діятимуть і нинішнього року.

Щоб уберегти лісосмуги від вирубування на дрова, у багатьох селах узимку налагодили централізоване постачання палива. Скажімо, Дмитрівська сільрада й КСП «Дніпро», де головують, відповідно, Володимир Рибачук та Олена Кучерява, уклали угоду з лісництвом, що на Кінбурнській косі. Вдалися до бартеру: КСП виділило лісництву 25 тонн зерна, а воно селу — 500 кубометрів дров. Пенсіонерам видали дрова на суму дивідендів, що їх нараховують у КСП, усім іншим — за невисоку плату.

Отака ініціатива «знизу» й дає змогу селам району краще виходити зі скрути порівняно з багатьма сусідами, які пасивно очікують поліпшення стану справ у країні.

Георгій ВОРОТНЮК.

Миколаївська область.

Міністерство культури і мистецтв України
Київський державний інститут культури

проводить набір студентів на перший курс денної, заочної та екстернатної форм навчання зі спеціальностей:

7.020101 «Культурологія»

спеціалізації: менеджер культурно-дозвіллєвої діяльності, менеджер шоу-бізнесу, спеціаліст із правових питань соціально-культурної сфери, менеджер міжнародного туризму, соціолог культури, викладач теорії та історії культури, викладач історико-етнокультурологічних дисциплін.

7.020102 «Бібліотекознавство і бібліографія»

спеціалізації: бібліотекар-бібліограф публічних бібліотек, бібліотекар-бібліограф дитячих та юнацьких бібліотек, бібліотекар-бібліограф спеціальних наукових бібліотек, книгознавець-бібліограф спеціальних наукових бібліотек, бібліотекар-бібліограф шкільних бібліотек, менеджер бібліотечно-інформаційних систем.

7.020103 «Музейна справа і охорона пам'яток історії та культури»

кваліфікація: історик-музеєзнавець.

7.020104 «Народна художня творчість»

спеціалізації:

народне театральне мистецтво

кваліфікації: керівник народного театрального колективу; режисер театралізованих свят і обрядів; режисер естради; режисер телебачення; звукорежисер; оператор телебачення; телекоментатор та ведучий телепередач; менеджер-продюсер телебачення; викладач фахових дисциплін;

народне хореографічне мистецтво

кваліфікація: керівник ансамблю народного танцю;

сучасна та бальна хореографія

кваліфікації: керівник колективу бального танцю; керівник колективу сучасного танцю; викладач фахових дисциплін;

народне пісенне мистецтво

кваліфікації: керівник академічного та народного хору, керівник фольклорного ансамблю; виконавець народних пісень; викладач фахових дисциплін;

народне інструментальне мистецтво

кваліфікації: керівник оркестру народних інструментів; керівник капели бандуристів; керівник духового оркестру; керівник естрадного ансамблю; викладач фахових дисциплін.

7.020105 «Документознавство та інформаційна діяльність»

спеціалізації: документознавець-менеджер органів державної влади і управління; документознавець-референт органів наукової інформації; документознавець-архівіст; менеджер інформаційної діяльності; документознавець-перекладач спеціальних документів; менеджер патентно-ліцензійної діяльності.

7.050203 «Менеджмент у невиробничій сфері»

кваліфікації: менеджер-економіст соціально-культурної сфери; спеціаліст по зв'язках із громадськістю («public relations»); спеціаліст з інформаційного менеджменту; спеціаліст із маркетингового менеджменту.

Інститут має сертифікат № 110059 найвищого IV рівня акредитації.
Ліцензія № 111306.

Прийом документів:
на заочну форму навчання — до 30 червня;
на денну форму навчання — до 15 липня.
Вступні випробування:
на заочну форму навчання — з 1 липня;
на денну форму навчання — з 16 липня.
Адреса інституту: 252042, Київ, вул. Чигоріна, 20.
Приймальна комісія працює без вихідних з 9.00 до 20.00.
Телефони (044) 295-44-03, тел./факс 295-43-86.

Спорт

Як Грозний «убив» журналістів...

Футбол. Чемпіонат країни. Вища ліга. 25-й тур.

Нива Т—Ворскла. 1:0. 7500. Куть, 14. **Шахтар—Торпедо. 9:1.** 5000. 1:0 Матвєєв, 5, 2:0 Ателькін, 13, 2:1 Косенко, 18, 3:1 Орбу, 35, 4:1 Зубов, 42, 5:1 Поцхверія, 49, 6:1 Матвєєв, 55, з пенальті, 7:1 Зубов, 65, 8:1 Матвєєв, 78, 9:1 Матвєєв, 88. **Кремінь—Динамо. 1:4.** 7500. 1:0 Федьков, 6, 1:1 Шевченко, 7, 2:1 Шевченко, 15, 3:1 Хацкевич, 78, 4:1 Белькевич, 90. На 48-й хвилині вилучено гравця господарів Білозерського (фол останньої надії). **Карпати—Кривбас. 5:1.** 5000. 1:0 Покладок, 20, 2:0 Гнатів, 31, 3:0 Колісник, 34, 4:0 Сапуга, 44, 5:0 Вовчук, 84, 5:1 Лісовий, 88. **Зірка-НІБАС—Прикарпаття. 2:4.** 5000. 1:0 Мартинов, 15, 1:1 Зав'ялов, 35, 1:2 Мінтенко, 63, 1:3 Нестерчук, 70, 1:4 Мінтенко, 84, 2:4 Бурхан, 88, з пенальті. **Металург—Чорноморець. 1:0.** 7500. Лучкевич, 14. **ЦСКА—Дніпро. 0:0.** 4000. **Таврія—Нива В. 3:2.** 800. 1:0 Гайдаш, 34, 1:1 Бровченко, 40, 2:1 А. Кунденок, 42, з пенальті, 3:1 Митрофанов, 50, 3:2 Бровченко, 73.

	В	Н	П	М	О
Динамо	19	2	3	55-16	59
Ворскла	14	6	5	42-21	48
Шахтар	14	5	5	53-22	47
Дніпро	12	10	2	41-14	46
Карпати	12	6	7	31-20	42
Таврія	11	5	9	30-36	38
Чорноморець	11	4	10	32-26	37
Нива Т	10	5	9	22-22	35
Зірка-НІБАС	11	2	11	24-35	35
Металург	9	4	11	36-38	31
ЦСКА	7	5	12	21-27	26
Прикарпаття	7	5	13	27-41	26
Торпедо	6	5	13	20-41	23
Кривбас	6	4	15	19-46	22
Кремінь	6	3	16	23-45	21
Нива В	3	5	17	14-40	14

Лідери серед бомбардирів: Сергій Ребров (Динамо) — 18 м'ячів, Олег Матвєєв (Шахтар) — 16.

Не лякайтеся, наставник «Дніпра» нікого ані пальцем не зачепив. В'ячеслав Вікторович — людина законослухняна. Але, як і всі мої колеги, котрі зібралися на післяматчеву прес-конференцію в кабінеті директора стадіону ЦСКА, був, слово честі, шокований тим, що відбулося. Головний тренер армійців Володимир Лозинський ще не завершив коментування поєдинку своїх підопічних з «Дніпром», як до кімнати увійшов Грозний і з порога рубонув:

— Пробачте, але ніяких інтерв'ю ні я, ні мої помічники, ні гравці не даватимуть до завершення фінального матчу Кубка 25 травня. Зайві розмови, перекручування фактів негативно вплинуть на бойовий дух команди. Гравці не повинні відволікатися на різні розмови. Нехай показують себе на полі. Ще раз вибачаюся, до побачення...

Дивина та й годі. Але що ж удієш, позиція В'ячеслава Вікторовича така, а не інша. Його право, відповідати чи мовчати. Хоча позиція тренера незрозуміла багатьом. До речі, в неміність до Грозного потрапили не тільки столичні журналісти, а й його земляки. Колеги з дніпропетровської радіостанції «Радіо-прем'єр» того ж вечора розповіли мені, що й з ними ніхто з «Дніпра» не спілкується останнім часом. Тому у спеціальній кубковій передачі змушені обмежитись розповіддю лише про одного фіналіста — донецького «Шахтаря». В цьому колективі до журналістів, слава Богу, ставлення значно приязніше...

До речі, така, як на мене, дещо нервова атмосфера вплинула і на гру дніпрян проти армійців. Нічого видатного гості не продемонстрували. Навпаки, діяли прямолінійно, а в нападі — беззубо. Публіка пожвавилася лише одного разу, коли на полі в середині другого тайму з'явився олімпійський чемпіон Сеула-88 Володимир Лютий, якого «Дніпро» дозаявив у день матчу. Відомий у минулому футболіст протягом певного часу виступав у Німеччині. Але, як сказав мені Володимир Трошкін, Лютий припинив грати уже давно, чи не два роки тому...

А от «Шахтар», який у секрети не грається і в очеретах не переховується, влаштував для своїх прихильників маленьке свято результативності, перемігши з рекордним для українських чемпіонатів рахунком автозаводців Запоріжжя. А Олег Матвєєв зробив чотири (!) влучні удари. Це дозволило йому майже впритул наблизитися до лідера бомбардирів — динамівця Сергія Реброва.

Той у Кременчуці не забив, але його «Динамо» зіграло легко, невимушено, упевнено, як і личить лідерові. Цього разу в ударі був Андрій Шевченко. Це — відрадний факт. Адже вкрай важливо, щоб цей ключовий у національній збірній виконавець відчув смак до гола.

Дуже важливу перемогу в Кіровограді здобули іванофранківці. Стабільною грою в останній час відзначаються «Карпати». А взагалі цей тур був рясним на голи. Забито 34 м'ячі!

Сьогодні учасники чемпіонату зіграють 26-й тур, а в суботу — 27-й. Але в ньому не братимуть участі «Дніпро» і «Шахтар», які наступного дня вийдуть на поле НСК «Олімпійський», щоб посперечатися за Кубок країни.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Рахункова палата Верховної Ради України
оголошує конкурс

на заміщення вакантних посад: заступників начальників управлінь, самостійних відділів, начальників відділів у складі департаментів та їх заступників, завідуючих секторами, головних, провідних спеціалістів.

Для участі в конкурсі запрошуються особи, які мають вищу економічну, юридичну, технічну освіту, досвід аналітичної, керівної та контрольно-ревізійної роботи, досконало володіють українською мовою.

Особи, які бажають взяти участь у конкурсі, подають заяву, особовий листок з обліку кадрів, автобіографію, копію документів про освіту та декларацію про доходи.

Термін подання документів — один місяць від дати опублікування оголошення.

З умовами конкурсу можна ознайомитися в Рахунковій палаті за адресою:
252030, м. Київ-30, вул. Коцюбинського, 7, кімн.217, телефони 224-51-01, 246-59-27.

Арбітражний суд Черкаської області 03.03.1997 року порушив справу № 365/8 за заявою Смілянської державної податкової адміністрації про визнання банкрутом колективного підприємства фірми «Лада» (Черкаська область, Сміла, вул. Котовського, 15; р/р 001468550 в Смілянському відділенні АК АПБ «Україна», МФО 354239).

Кредиторам і можливим санаторам направляти заяви з майновими вимогами до боржника протягом місяця з дня опублікування оголошення за адресою: 257036, Черкаси, бул. Т. Шевченка, 307, Арбітражний суд Черкаської області.

Арбитражный суд Одесской области возбудил дело № 10-66-Б по заявлению Котовской государственной налоговой администрации о признании банкротом «Организации арендаторов производственной фирмы «Бытсервис», юридический адрес: Котовск, Одесской обл., ул.50 лет Октября, 111, р/с 000642005 в Котовском отделении АПБ «Украина», МФО 328339.

Кредиторам, а также возможным санаторам, направить заявления с имущественными требованиями к должнику в месячный срок со дня публикации по адресу: 270032, Одесса, проспект Шевченко, 4, арбитражный суд Одесской области.

Арбитражный суд Республики Крым рассматривает дело № 1932-2 о признании банкротом малого частного предприятия «Днестр». Юридический адрес: 334200, Крым, Ялта, ул. Кирова, 2; р/с 1468010 в Ялтинском отделении Проминвестбанка Украины.

По имущественным требованиям кредиторы могут обратиться в Арбитражный суд Республики Крым.

Арбітражний суд Запорізької області
(330001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4)

порушує справу №5/2-208 про визнання банкрутом ТОВ "ШТРИХ"
(330123, м. Запоріжжя, вул. Маршала Судця, б.1, кв. 34)

Претензії кредиторів приймаються протягом 1 місяця з дня опублікування оголошення

Арбитражный суд Одесской обл. возбудил дело № 11/94-Б по заявлению Котовской государственной налоговой администрации о признании банкротом Научно-производственной фирмы «Евгения», юридический адрес: 273100, Одесская обл., Котовск, ул.50 лет Октября, 111, р/с 000467727 в Котовском отделении АПБ «Украина», МФО 328339, код 21005527.

Кредиторам, а также возможным санаторам направить заявления с имущественными требованиями к должнику в месячный срок со дня публикации по адресу: 270032, Одесса, пр. Шевченко, 4, арбитражный суд одесской области.

Арбитражный суд Республики Крым рассматривает дело № 1224-1 о признании банкротом малого государственного предприятия «Къурувжи». Юридический адрес: 334200, Крым, Ялта, ул. Кирова, д. 138-б; р/с 609980 в Ялтинском отделении Проминвестбанка Украины.

По имущественным требованиям кредиторы могут обратиться в арбитражный суд Республики Крым.

Арбитражный суд Одесской области возбудил дело № 8/68Б о банкротстве предприятия «Укрсмысл» (Болград Одесской области, ул. Ленина, 109), р/счет 000468748 в РАК АПБ «Украина» г. Болград, МФО 328447.

Кредиторам, а также возможным санаторам направлять заявления с имущественными требованиями к должнику в месячный срок с момента публикации по адресу: 270032, г. Одесса, пр. Шевченко, 4, арбитражный суд Одесской области.

Арбитражный суд Республики Крым рассматривает дело № 1226-1 о признании банкротом общества с ограниченной ответственностью «Ирида». Юридический адрес: 334200, Крым, Ялта, п. Никита, ул. Кедровая, д. 9; р/с 1467309 в Ялтинском отделении Укрсоцбанка Украины.

По имущественным требованиям кредиторы могут обратиться в Арбитражный суд Республики Крым.

Арбитражным судом Республики Крым рассматривается дело № 1158-10 о признании банкротом МЧП «Днепр» Красноперекопского района.

Юридический адрес: 334900, Красноперекопский район, с. Вишневка, ул. Юбилейная, 3; р/с 2468303 в АКБ «Украина».

По имущественным требованиям кредиторы могут обращаться в арбитражный суд.

маленький ГРУЗОВИК для большого ГОРОДА

СЕМЕЙСТВО АВТОМОБИЛЕЙ «ГАЗель»

Интенсивное движение, сложные грузовые и пассажирские потоки - время требует новых автомобилей: небольших, динамичных, маневренных, вместительных. Время требует комфорта, широкого обзора и удобства в управлении.

ГАЗ - ПРОВЕРЕН ВРЕМЕНЕМ И ДОРОГАМИ

АВТОМОБИЛЬНЫЙ ЗАВОД «ГАЗ»

ГАЗконтракт
тел/факс: (8312) 96-4101
тел/факс: (8312) 94-3399

Автосалон на Нижегородской Ярмарке
тел/факс: (8312) 34-5090, 34-5083, 34-5087
тел/факс: (8312) 44-1398

Інформація про випуск акцій відкритого акціонерного товариства «Енергетичне та нафтове обладнання»

1. Характеристика емітента

Фірмове найменування: відкрите акціонерне товариство «Енергетичне та нафтове обладнання».

Скорочене найменування: ВАТ «Енергетичне та нафтове обладнання».

Місцезнаходження: 252010, Київ, Арсенальна пл., 1-б.

Дата заснування: 17.03.1997 р., створене шляхом реорганізації закритого акціонерного товариства «Енергетичне та нафтове обладнання».

Предмет діяльності підприємства: оптова та роздрібна торгівля обладнанням для енергетичної та нафтової промисловості та посередницька діяльність в Україні і за її межами.

Баланс (у тис. грн.)

Актив	1.01.1997 р.	1.04.1997 р	Пасив	1.01.1997 р.	1.04.1997 р.
1. Основні засоби та інші позаоборотні активи	9,4	9,4	1. Джерела власних та прирівняних до них коштів у тому числі:	19,1	19,4
			статутний фонд	18,8	18,8
2. Запаси та затрати	4,0	7,8	2. Довгострокові пасиви	—	—
3. Грошові кошти, розрахунки та інші активи	101,3	11,5	3. Розрахунки та інші пасиви	95,6	9,3
БАЛАНС:	***114,7***	***28,7***	***БАЛАНС:***	***114,7***	***28,7***

Статутний фонд товариства на момент прийняття рішення про другий випуск акцій сплачено повністю і становить 18750 (вісімнадцять тисяч сімсот п'ятдесят) гривень.

Чисельність службовців — 4 чол.

Основні професійні дані про керівних працівників:

Діденко Павло Анатолійович — директор; освіта вища технічна; спеціальність — морський геолог; стаж роботи 12 років;

Хавкіна Олена Володимирівна — головний бухгалтер; освіта вища технічна; спеціальність — інженер-економіст, стаж роботи 18 років.

2. Опис ділової діяльності емітента

Головним предметом діяльності ВАТ «Енергетичне та нафтове обладнання» є оптова та роздрібна торгівля обладнанням для енергетичної та нафтової промисловості, насичення ринку високоякісною продукцією та послугами, розвиток науково-технічного і торгово-економічного співробітництва з юридичними та фізичними особами, здійснення зовнішньоекономічної діяльності.

3. Дані про емісію цінних паперів

Рішення про випуск цінних паперів прийнято загальними зборами акціонерів 24 лютого 1997 року (протокол № 6).

Мета випуску акцій — збільшення статутного фонду товариства, одержання прибутку та задоволення економічних та соціальних потреб.

Запланований обсяг емісії становить 1875000 (один мільйон вісімсот сімдесят п'ять тисяч) гривень.

Збільшення статутного фонду проводиться шляхом випуску простих іменних акцій кількістю 375000 (триста сімдесят п'ять тисяч) штук, номінальною вартістю 5 (п'ять) гривень.

Акції випускаються у безпаперовій формі за серією АА та за номерами 000001 — 375000.

Акції другого випуску розміщуються шляхом відкритої підписки.

Акціонери мають право на першочергове придбання акцій товариства.

Покупець перераховує на рахунок банку повну вартість заявлених акцій.

Місце продажу акцій: 252125, Київ, проспект Визволителів 1, кімн. 510, день початку продажу, — 30. 10.97 р., день закінчення продажу — 30.11.97 р.

Запланований курс акцій ВАТ «Енергетичне та нафтове обладнання» 5 (п'ять) гривень за одну акцію.

Розміщення акцій ВАТ «Енергетичне та нафтове обладнання» проводить самостійно.

У разі недосягнення або перевищення встановленого рівня передплати статутний фонд встановлюється з урахуванням фактичної передплати.

Дивіденди виплачуються один раз на рік за підсумками фінансового року, сплата буде здійснюватись за адресою: 252125, Київ, проспект Визволителів, 1, кімн.510.

Керівні працівники у власності іменних акцій не мають.

4. Дані про попередні емісії цінних паперів

Акціонерне товариство здійснило першу емісію акцій на загальну суму 10750 гривень. Випущено 3750 (три тисячі сімсот п'ятдесят) штук простих іменних акцій вартістю 5 (п'ять) гривень за акцію.

Свідоцтво про реєстрацію випуску акцій № 423/1/97 від 25. 04. 97 р.

5. Можливі фактори ризику

Погіршення економічного стану в державі.

Негативні зміни економічної та податкової політики уряду.

Значне зниження платоспроможного попиту на нафтове та енергетичне обладнання.

Директор ВАТ «Енергетичне та нафтове обладнання» ДІДЕНКО П. А.

ТУРБОКОМПРЕССОРЫ

ПОРШНЕВЫЕ ГРУППЫ

ТОПЛИВНАЯ АППАРАТУРА

КОЛЕНВАЛЫ

ЧП "СПАРК", Киев,
пр.50-летия Октября,10-В
Тел./факс:(044) 474-4177

У зв'язку з викраденням у квітні 1997 р. статуту, установчого договору, зареєстрованих 3 лютого 1995 р. Московською райдержадміністрацією м. Києва, печатки, штампів та інших документів Товариства з обмеженою відповідальністю «Л. Б. К.» вважати їх недійсними.

Авіалінії України
ДЕРЖАВНА АВІАКОМПАНІЯ

Шановні пані та панове!

Тільки наша авіакомпанія надає Вам можливість подорожувати з Києва та Львова на прямих регулярних рейсах до США та Канади

Лише з нашим квитком через Нью-Йорк прямуйте до:
Атланти, Бостону, Ванкуверу,
Вашингтону
Далласу
Клівленду
Маямі
Лос-Анджелесу
Орландо
Оттави
Пітсбургу
Сан-Франциско
Сієтлу
Феніксу
Філадельфії
Цинцинаті
Чикаго

На всіх рейсах:
- *сезонні знижки*
- *зручні стиковки*
- *бізнес-клас*
- *зручний розклад*
- *рідна мова та щирість сервісу*

Звертайтеся:
м. Київ, пр-т Перемоги, 14
тел.: (044) 216-70-40, 221-83-00
м. Львів, бульв. Григоренка, 5
тел.: (0322) 72-75-58, 69-20-08

Відкрийте Новий Світ з нами не витрачаючи зайвого часу та коштів!

Арбітражний суд Черкаської області 03.03.1997 року порушив справу № 357/8 за заявою Смілянської державної податкової адміністрації про визнання банкрутом Приватного малого підприємства «Витязь» (Черкаська область, Смілянський район, с. Костянтинівка, вул. К. Маркса, 51; р/р 000468920 в Смілянському відділенні АК АПБ «Україна», МФО 354239).

Кредиторам і можливим санаторам направляти заяви з майновими вимогами до боржника протягом місяця з дня опублікування оголошення за адресою: 257036, Черкаси, бул. Т. Шевченка, 307, Арбітражний суд Черкаської області.

Арбитражный суд Одесской области 25.02.1997 г. возбудил дело № 5/68 по заявлению ГНА в Болградском районе о признании банкротом ЧП «Вера» (Одесская область, г. Болград, ул. Суворова, 116-а, р/счет 130468633) в Болградском отделении РАК АПБ «Украина», МФО 328447.

Кредиторам, а также возможным санаторам направлять заявления с имущественными требованиями к должнику в месячный срок с момента публикации по адресу: 270032, г. Одесса, пр. Шевченко, 4, арбитражный суд Одесской области.

ЕТ

Институт электросварки им.Патона НАН Украины.
Внедренческое предприятие "ЭКОТЕХНОЛОГИЯ"

ВСЕ ДЛЯ СВАРКИ

сварочные электроды, аксессуары,оборудование.

Возможен обмен на: продукты; нержавеющую, медную, алюминиевую проволоки; порошки и ферросплавы ванадия, молибдена, никеля, ниобия, титана, хрома; лом нержавеющей стали, меди, алюминия; неисправные электродвигатели и сварочное оборудование.

тел.(044) 220-15-89;261-08-10;227-27-16

НАШИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ:

Житомир	(0412) 254714, 228937	Черновцы	(03722)35716	Полтава	(05322) 74408
Винница	(0432) 323214, 465489	Хмельницкий	(03822) 33117	Луцк	(03322) 47518
Черкассы	(0472) 665574,651501	Симферополь	(0652) 254152	Ужгород	(03130) 12079
Городок Льв.	(03231) 92344,91127	Дубно Ровенской	(03656) 41248	Чернигов	(0462) 958509
Горловка Дон.	(06242) 44514, 44527	Дрогобыч Льв.	(03244) 38812	Ив.Франк.	(03422)67744

Автошины

для грузовых, легковых автомобилей, автобусов и сельхозтехники

со склада в Днепропетровске.

Гибкая система скидок.

Возможен бартер на с/х продукцию.

Тел./факс (0562)
78—69—83, 78—46—89.

Оптовая и мелкооптовая торговля

НСР

МОТОРНОЕ МАСЛО ИЗ ГЕРМАНИИ

HD 15W-40

для карбюраторных, дизельных и турбодизельных моторов

Расфасовка в 5-литровые канистры. Стоимость одной канистры -- 15 гривень. Сертификат

Тел. 228-86-17, тел./факс 228-00-76. **УКРСЕПРОНАФТОСЕРВИС.**

Арбитражный суд Автономной Республики Крым (333000, Симферополь, ул. К. Маркса, 18) возбудил дело № 1586-1 о признании банкротом МП «Вита».

Юридический адрес: 334065, Автономная Республика Крым, Красногвардейский район, с. Удачное, ул. Юбилейная, 43; расчетный счет 600468430 в Джанкойском филиале «Интерконтбанка», МФО 324849.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбитражный суд Автономной Республики Крым (333000, Симферополь, ул. К. Маркса, 18) возбудил дело № 1363/8 о признании банкротом фирмы «Масис».

Юридический адрес: 334050, Автономная Республика Крым, пгт. Красногвардейское, ул.50 лет Октября, 35, кв.18; расчетный счет 000467134 в Красногвардейском отд. АК АПБ «Украина», МФО 324117.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

У номер

● *Сімферополь*

Знову політичне вбивство?

— Убивство голови Фонду майна Автономної Республіки Крим Олексія Головізіна — це виклик державі, — заявив представник Президента України у Криму Василь Кисельов.

О. Головізіна було смертельно поранено у під'їзді власного будинку вранці 16 травня. Того ж дня для розслідування цього злочину до Сімферополя зі столиці прибула група керівників МВС України, Служби безпеки і Генеральної прокуратури держави.

Як повідомив начальник Головного управління МВС України у Криму Михайло Корнієнко, створено велику слідчу групу (близько 500 висококваліфікованих фахівців), і вона уже почала працювати по «гарячих слідах». За словами М. Корнієнка, відпрацьовують три блоки версій — службова діяльність, майнові стосунки та особисті мотиви.

Зустрічаючись у суботу з журналістами, Генеральний прокурор України Григорій Ворсінов заявив, що вбивство голови Фонду майна Автономної Республіки Крим Олексія Головізіна буде розкрито ближчим часом.

● *Луцьк*

Датські корівки поміняли прописку

У колгосп «Україна» Ковельського району, тваринники якого надоюють від корови найбільше молока серед усіх сільськогосподарських підприємств Волині, надійшло 108 телиць молочної породи з Данії. Такий подарунок цьому передовому господарству зробило Міністерство сільського господарства і продовольства України. Як вважають спеціалісти, через кілька місяців корови з Данії даватимуть на рік по 6—7 тисяч кілограмів молока кожна.

Хочеш приз — читай газету

Передплата-97

— Не думав і не гадав, що стану власником такої потрібної в домашньому господарстві речі, — зізнався Олександр Антоненко з селища Петрівка Комінтернівського району на Одещині, одержуючи в корпункті «Голосу України» електросепаратор «Ручай» вартістю 162 гривні. — За газету на півріччя заплатив всього 12 гривень. Тепер, вважайте, кілька років підряд можу передплачувати «Голос України» в рахунок отакого речового «авансу» з боку редакції.

Цінні виграші, за підсумками передплати на перше півріччя нинішнього року, одержали близько тридцяти наших читачів з Одеської та Миколаївської областей. Одеситу В. Карпочкіну, скажімо, випав дачний опалювальний камін вартістю 420 гривень. В. Івановій з села Тригради Красноокнянського району — міні-пекарня «Домашній хліб»; електросепаратори «Ручай», окрім О. Антоненка, виграли І. Тончев з села Кринички Ізмаїльського району, Г. Зарійчук з села Жовтий Яр Татарбунарського району, С. Зелінченко з села Десантне Кілійського району, В. Храполович з села Шимкове Ананьївського району, В. Орлик з села Нестоїти Котовського району. А передплатникам з Миколаївської області більше пощастило на одяг —набори трикотажних виробів «Матері й дитині» відправлено посилками Н. Тетері з села Первомайське Жовтневого району, Л. Миколаївій та Л. Пшеницькому з Миколаєва, чоловічі джемпери — В. Найсику з села Ольгопіль Єланецького району, Л. Герасимчуку з села Троїцько-Сафонове Казанківського району, Л. Тупайло з Первомайська та іншим нашим читачам.

Водночас з передплатниками призи від «Голосу України» одержують і зв'язківці. Кореспондентський пункт газети в Одесі оголосив серед них конкурс, за результатами передплати на перше півріччя нинішнього року було визначено переможців. Призи надано тим, хто зумів на дільниці, яку обслуговує, не лише не знизити, а й збільшити кількість передплатників. Цінні речі —електроприлади побутового призначення вартістю від 80 до 180 гривень — випали інструкторові з передплати періодичних видань Ширяївського райвузла зв'язку Валентині Яценко, старшому інструкторові Болградського райвузла Марії Терзі, начальникові відділу передплати Кілійського райвузла Тетяні Рудченко, старшому інструкторові з передплати періодичних видань Ізмаїльського райвузла зв'язку Людмилі Чурсіній. Всі вони — з Одеської області. У Миколаївській, на жаль, передплату на перше півріччя 1997 року збільшити не вдалося.

Та стати переможцем ніколи не пізно. Адже триває передплата на друге півріччя нинішнього року. І для зв'язківців обох областей знову оголошено конкурс і передбачено призи. Цього разу — грошові. Отож кожен з розповсюджувачів «Голосу України» та часопису «Голос України — Тиждень», хто хоча б трохи підвищить передплату, порівняно з першим півріччям, може їх одержати. Разом з тим повідомляємо, що у другому півріччі також проводитиметь редакційну речову лотерею серед передплатників. Для тих, хто мешкає в Одеській та Миколаївській областях, призи вже запасли. Це —електропобутові прилади АТ «Імпульс», трикотажні вироби об'єднання «Одетри», дещо інше. Отож, окрім газети, що полюбилася, можна отримати ще й зовсім не зайву в своїй домівці, в сім'ї цінну річ. Хай щастить!

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеська та Миколаївська області.

Я - козачка твоя

Вечірнє вбрання і купальник, весільна сукня і діловий костюм — у таких розділах тривало змагання запорізьких краль в рамках міжнародної програми «Міс світу» під егідою національного комітету «Міс України. Найпривабливішою дівчиною Запоріжжя визнано 17-річну Ірину Осипенко. Вона разом з віце-міс Оксаною Матюхою представлятимуть місто козаків на національному конкурсі «Українська красуня» в Києві.

На знімку: переможниця Ірина Осипенко.

Фото Бориса ДВОРНОГО (ДІНАУ-Укрінформ).

Тепер ми допоможемо діаспорі

Згідно з прийнятою на початку минулого року Державною програмою «Українська діаспора на період до 2000 року» у Києві 21—24 травня відбудеться семінар керівників українських об'єднань східної діаспори. Серед запрошених — представники Башкортостану та Республіки Комі, Росії та Молдови, Вірменії та Литви, Грузії, Узбекистану.

У семінарі візьмуть участь представники органів державної влади, які ознайомлять з роллю дипломатичних установ у виробленні міжнародно-правового механізму співробітництва з українською діаспорою, досвідом навчання молоді, забезпеченням інформаційних потреб українців за кордоном. Неабиякий інтерес мають викликати повідомлення про правові засади набуття громадянства України, духовно-культурний взаємообмін з діаспорою, забезпечення періодичними виданнями та інші.

Завершальним «акордом» семінару стане прийняття плану першочергових заходів реалізації Державної програми.

Ігор ВИННИЧЕНКО,
директор Інституту досліджень діаспори.

Пам'ять

Чужого горя не буває

Минулої неділі, 18 травня, в Криму було приспущено прапори з чорними стрічками. Минуло 53 роки, як на світанку о 4-й годині ранку до хат кримських татар, вірменів, болгар, греків і німців загрюкали «енкаведисти». Протягом неповних 12 годин від перонів сімферопольського залізничного вокзалу вирушили десятки ешелонів, які вивезли до Узбекистану сотні тисяч «спецпереселенців», переважно жінок, дітей, людей похилого віку.

Лише за перший рік депортації 46 відсотків кримськотатарського народу, незлічена кількість людей інших національностей загинули.

Болючі спогади лунали в День пам'яті жертв депортації у привокзальному сквері Сімферополя біля пам'ятника жертвам сталінської сваволі. Велелюдні мітинги і реквієми відбулись в усіх куточках півострова. Десятки тисяч людей зібралися на Всеукраїнський траурний мітинг на центральній площі Сімферополя. До численних меморіальних дощок лягли пам'ятні вінки.

На траурному засіданні за участю представників державної влади і громадських організацій Голова Верховної Ради Криму Анатолій Гриценко, зокрема, сказав:

— Трагедія депортації — це біль і жалоба всіх кримчан, котрі щиро вірять у те, що драма 1941—1944 років не повториться ніколи.

Віктор ХОМЕНКО.

Сімферополь.

Свято

«Весна збиває шумовиння у пелюсткове ескімо...»

Минулих вихідних чималий потік киян рухався, окрім популярних базарно-городніх напрямів, у досить незвичному: до Центрального ботанічного саду. За традицією, коли зацвітає бузок, тут щороку відбувається велелюдне свято: сум'яття метушні, галасу і дитячого сміху на тлі німої музики дерев.

У природі є 28 видів цих квітучих декоративних кущів, і 21 із них можна побачити в київському сирингарії, закладеному ще 1948 року професором Л. Рубцовим. Нині у ньому — 1500 кущів, 64 чисті сорти та декілька десятків гібридів, завезених здалеку чи виведених у нас, — як, скажімо, «Богдан Хмельницький», «Вогні Донбасу»

Кажуть, що знайдене на гілці бузку п'ятипелюсткове суцвіття треба з'їсти «на щастя». Втім, відчути принаймні часточку щастя міг кожен, навіть не порушуючи настанови не ламати гілки. У нечастій нагоді поспілкуватися з природою, що з року в рік продовжує жити за своїми законами. Всупереч усім труднощам, заклопотані якими ми часто-густо байдуже пробігаємо повз розквітле дерево чи кущ.

Ольга КОЗЛОВА.
Фото Богдана МАСЛЯНИКА.

А кому це потрібно?

Репліка

Гадаємо, з нами погодяться всі, коли ще раз наголосимо: у нормальному суспільстві критикувати можна кого завгодно. Якщо ми живемо в такому, то не виняток, звісно, і наша футбольна збірна.

Дуже багатьох людей засмутила її нічия у відбірковому матчі чемпіонату світу проти збірної Вірменії. Хоча з приводу результату не все так однозначно і просто. Можна довго дискутувати, нагадавши опонентам, що вірменська команда в цьому відбірковому циклі зазнала лише однієї поразки. Решту поєдинків звела внічию. Отже, виявилися твердим горішком не лише для українських футболістів, а й для португальських, північноірландських та албанських.

Одне слово, грунтовний аналіз матчу і, зрозуміло, предметну критику чекали почути в черговій передачі «Футбол від УТН» мільйони уболівальників. Але натомість отримали порцію злості й недоброзичливості. Образливі слова прозвучали на адресу шанованого і авторитетного тренера і клубу, який уже не перший рік тягне важкого воза, намагаючись вивести український футбол на належний рівень: (за оригіналом передачі) «... чи то спрацював диктаторський авторитет консультанта збірної Валерія Лобановського, чи то насправді в Україні немає достойних футболістів, щоб захищати честь країни, аніж динамівці Києва, що викликає сумнів і справедливе обурення тренерів «Чорноморця», «Дніпра», «Шахтаря», «Ворскли». У стартовому складі на полі Національного спортивного комплексу «Олімпійський» глядачі знову побачили 10 столичних футболістів...»

От і в наших клубних тренерів, як бачимо, з'явилися адвокати. Пробачте, колеги, але Буряк, Яремченко, Грозний і Пожечевський були в тому момент на стадіоні. І було б ліпше почути оце все від них самих.

Постає й таке запитання: чому телеколеги мовчали, коли кияни у футболках збірної двічі переграли північноірландців, вдома — португальців?..

Перепало і Йожефові Сабо, з якого просто познущалися, застосувавши телетехніку...

А чи дасть це користь справі?

Іван ОЗЕРЧУК.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ **Рукописів не повертаємо.**
◊ **Листування з читачами — тільки на сторінках газети.**

◊ **За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.**
◊ **Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.**
◊ **За точність викладених фактів відповідальність несе автор.**

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 280663.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311085.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.